

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14.01.2009. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **присутни су браниоци оптужених адвокат Фолић Горан, адвокат Мирјана Несторовић, Ненад Војиновић, Вељко Ђурђић, Ђорђе Дозет, Татомир Лековић, Палибрк Драган.**

Није приступио адвокат Милан Бирман.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Адвокат Горан ће га мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сагласни сте јел тако оптужени Петковић Зоран?

Оптужени Петковић Зоран сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адвокат Горан Фолић.

Присутни су и сведоци Драган Карлеуша и Стојковић Братислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако? Ту су сведоци. Хоћете позвати молим вас Драгана Карлеушу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

У наставку доказног поступка саслуша сведок Драган Карлеуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Карлеуша добар дан.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најпре ћу узети Ваше личне податке. Реците ми Ваше пуно име и презиме.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Драган Карлеуша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: 01.01.1947 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Павле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нехруова 63.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер. Добро. Ви сте позвани у својству сведока као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас. Наглас.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан одговорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави. Ви сте били саслушани од стране истражног судије јел тако, 05.априла 2004 године, да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Сећам се, али не сећам се датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте још негде давали неку изјаву, да ли сте били саслушани и пред Хашким трибуналом?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да. Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте још давали изјаву?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У овом суду и у Хашком трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел Ви остајете у свему при овом исказу који сте дали пред истражним судијом?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас судија, јел можемо пре него што кренемо да не би после, изјаве које предочавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, представите се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Адвокат Вељко Ђурђић. Нису дате у предмету истражних радњи, овај, за Суву Реку, него су дате по истражним радњама за друге ствари, поготову из изјава Хашком трибуналу мислим да не може да буде коришћена било која. Друго што бих унапред хтео да кажем сведок присутни овде волео бих да га питате да ли има непосредна сазнања о Сувој Реци или било чему из Суве Реке пре него што почне да даје изјаву, јел колико се мени чини у питању је оперативни рад сведока и треба да га саслушавамо на његове оперативне радње, а по нашем ЗКП-у то није дозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи та су његова сазнања, колико је мени познато, су из оперативног рада на предмету и не би могао на те околности да буде саслушаван у овом поступку, а Ви га питајте претходно да ли му је нешто непосредно познато у вези предмета сведочења за наш поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Карлеуша марта 1999 године на којој сте Ви функцији били?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Био сам оперативац у Управи криминалистичке полиције, криминалистички инспектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали нека сазнања шта се дешавало на Косову?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не. Не нека битна, али као и сви остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли Вам је.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Поготово не у вези са овим случајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не. Тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и схватила, тако сам и схватила. А када Вам је постало познато?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Када сам био укључен у расветљавање тих догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам нешто о томе, када сте Ви били укључени у расветљавање тих догађаја, да ли Вам је познато нешто о тим масовним гробницама, да ли Вам је познато и да ли сте били и присуствовали есхумацији лешева у Батајници, па нам о томе испричајте.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: 2001 године ја сам у својству заменика начелника Управе криминалистичке полиције Србије добио задатак непосредно од својих старешина да се испита случај тзв. «Хладњаче» која је била тамо у Текији код Кладова и тако је кренуло моје ангажовање везано за ту причу. Формирана је радна група коју сам ја водио све време док се радила, хајде тако да кажем истрага око тог и других случајева везано за то како се шта сазнавало тако се по томе и поступало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чинио ту радну групу?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Више колега оперативаца. Ја сад могу отприлике да кажем, бојим се да неког не изоставим, али ту је био Драган Фурдуловић, једно време ја мислим у почетку је био чак и данашњи директор полиције Вељовић, био је Владимир Дабић, Бора Бањац је у једном тренутку био исто, група није функционисала увек у истом саставу, већ смо одлазили на терен и радили смо како су услови омогућавали или дозвољавали тако да смо сви то радили као група, а нисмо непосредно учествовали на терену. Ја сам некога сигурно изоставио сада, пошто се група мењала повремено, моја прва сазнања о томе су почела када смо отишли и ја са групом у Кладово да видимо да ли уопште догађај који се тада називао «Хладњача» да ли је то било, није било. Ја нисам био упознат да се то икада десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте први пут дознали, како је то кренуло да ви дознате за тај случај «Хладњача»?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па ево, те године негде у мају месецу, мислим да је то 01., одмах после 01.маја или 10. маја, не знам тачно, ја сам знао тачно али више се не сећам баш тих датума, у неком листу тимочка крими ревија појавио се неки чланак који је говорио да се тада 1999 године у Кладову код Текије испливала нека хладњача и да је било то, мени је министар наредио преко генерала Лукића да ја одем и да видим да ли је то било, није било и како је било. Кад смо кренули да радимо утврдили смо да је догађај истинит и како то у оперативном раду иде полако се слаже догађај за догађајем, описује се, сазнајемо који су људи били присутни, када се то десило, који је обим тога, шта је у суштини све то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте Ви отишли, Ви сте отишли на лице места јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Отишао сам на лице места да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам сам долазак на лице места, шта затичете, кога затичете?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Кад сам отишао у Кладово, не знајући ништа о томе, почињемо да разговарамо прво са начелником у Одељењу унутрашњих послова тадашњих у Кладову, питамо да, саопштимо нашу мисију, да смо послати са највишег нивоа да видимо јел то има или нема, јел је то доста узбунило јавност и тако смо кренули. Неко је хтео да говори, неко није говорио, али лагано је почела прича и људи су нам рекли ето да сећам се, било је то тада и тада, а неки су чак рекли, то никад нећу заборавити, а до тада су морали да ћуте, ми смо почели да, ја сам непосредно учествовао у разговорима са многим сведоцима тада око те прве хладњаче како почиње та цела прича око хладњаче која је испливала у Текији. Онда смо сазнали да је то, да је хладњача била, да су хладњачу извадили, ко је био присутан, како се то радило, ко је отворио хладњачу, шта је унутра било, шта се десило са лешевима које су извадили, процедура одношења, одвожења лешева, по чијем налогу, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад нам све то испричајте. Шта сте сазнали, који су то лешеве, одакле су ти лешеве, откуда ту, по чијем налогу? Све ово сад што сте рекли сад нам то кажите, шта сте сазнали?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Видите то су сада чињенице, ми долазимо до нечега што људи говоре. Ја нисам био на Косову, ја нисам учесник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јасно је то.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам само као оперативац, ја говорим о ономе што ја знам, оно што сам сазнао кроз мој рад у оквиру те радне групе. Ми смо одмах кад смо дошли тамо, прво смо питали, добро шта је писало, где је писало, јел има нешто, то је тада било проглашено државном тајном, тако да људи који су говорили о томе нису желели да говоре о томе, али када смо саопштили да то могу слободно да ураде и да ми нисмо дошли да провоцирамо него да видимо јел то било или није било. У то време један од оперативаца, тачније техничар у ОУП-у Кладово био је Бошко Радојковић, Бошко Радојковић је у оно време, ја сад да не причам како је то све ишло, то траје данима и данима ти разговори полако и тако то, он је мени предочио неколико фотографија, тачније негативе са којих је направљено касније 10 фотографија, то је познато, то је дато јавности и на којима се виде и лешеви и види се хладњача и тако ми почињемо, ко је био присутан, шта пише на хладњачи, одмах се посумњало аха види сад на хладњачи пише «Прогрес», кланица Призрен, тако нешто, сад ја не могу тачно да репродукујем то али отприлике је тако нешто писало, без таблица, онда смо питали како се то, где су лешеви склоњени, ко је учествовао у томе, онда су они рекли да је то било доста тешко, да се радило ноћу, да је све затворено, да нису могли да, нису радили преко дана већ је ноћу хладњача испражњена у два наврата, на пример пошто је тамо било 80 и нешто, да ли 87 или 88 није важно, у овом тренутку не могу да се сетим, али прва група лешева по налогу из Министарства из МУП-а превежена је за Београд. Ја знам целу процедуру како је то ишло, ко то, да ли ја о томе да говорим или не, друге ноћи је из хладњаче изнета, изнета су тела осталих из хладњаче и они су превезени за Београд. Ми смо утврдили ко су били возачи хладњаче, како су они дошли, ко им је то наложио, шта се десило касније са хладњачом као возилом, оно је уништено у Петровом Селу, на начин како је уништен то постоји вероватно у нашим свим писаним документима из тог доба. Општи закључак је био да се то настојало да се то заташка и да је налог за склањање лешева стигао из Београда који је пренешен начелнику тадашњег округа у Зајечару, мислим да се звао Голубовић, он је сад у пензији, не знам да ли је жив, да се то затвори, да се о томе не говори, међутим ми смо све то сазнали како је то било, ко је учествовао, ко је носио лешеве, онда детаљи шта је уочено на лешевима, тада нису нађени никакви документи тада, пошто су били потпуно обнажени или били су у неким оделима онако неко до пола, неко овако, касније смо ми

кренули тим трагом и дошло се до ситуације када смо приступили на основу показивања где би то могло д буде, људи који су учествовали у закопавању, ми смо кренули да откопавамо и негде око 31. маја, мислим тај дан посебно памтим, обавестили смо Окружног тужиоца да ту где ми, да имамо оперативна сазнања да се то налази ту, да смо већ нешто нашли, урадили смо као једно прелиминарно склањање дела земље изнад те јаме и појавили су се остаци људских лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била та јама?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То је била у Батајници, на локацији стрелишта који је користила Специјална јединица, САЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били ту тада на лицу места када се све то открило?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам био и на лицу места и готово све време када су јаме откопаване, био сам присутан и са тужиоцима и са судијама све време, ја као полицајац, сам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Колико је било ту јама?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја мислим да је било пет. Прво смо нашли једну, у тој једној касније, ја сад, пошто сад знам шта је све било, у тој првој која је била ван бедема, ван заклона стрелишта, значи с оне стране, нађено је 30 и неколико, да ли 35, 36, не знам, лешева, у одећи лешева који су били тада есхумирани, по ономе што су нама саопштили обдуценти и када су они обрађивали лице места и све то рекли су и ми смо то видели да су пронађена нека документа која су гласила на имена лица албанске националности. И онда је почело да се прави једна, један како да кажем, да ми видимо, аха, ево један докуменат Албанац, други, трећи, ја мислим да је било неколико. Било је разних докумената, е сад колико кога, чега, ја се више тога и не сећам и онда смо ми то све препустили, наравно од тог тренутка кад је кренула есхумација то је било по налогу тужилаштва и суда, ми смо само били сервис који смо по сазнању то урадили и од тог тренутка је суд и истражно одељење Окружног суда радило свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту рађена и обдукција?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Рађена је обдукција у Институту за судску медицину у Београду, тај тим конкретно је водио доктор Дуњић и Александрић, обојица су били да ли заједно или тако повремено, углавном памтим да су њих двојица били, а Дуњић највише, за тај први део, касније укључују се и други, не знам ко је све учествовао, углавном Институт судске

медицине, они су све време били присутни на лицу места, ми као полиција смо њима омогућавали оптималне услове да могу то да раде, јел то је рађено у летње време, страховита врућина, тако ето, помагали смо да се то уради колико смо могли. Наравно ја нисам учествовао непосредно, ја сам то више гледао овако, нити је то био мој посао да, али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да је било око пет тих јама, јел тако, колико се сећате? Да ли знате отприлике колики је био број тих тела?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Како су се јаме откопавале и вршена ексхумација повећао се наравно и број тела који изађе. Прво је било 35 – 36, не могу сад тачно да се сетим, онда друга јама је била нешто већа, где је било можда 50, 100, у трећој је било исто тако, али у једној је било много на пример можда 200, тако нешто, али углавном све ту када се скупило било је, али сада ја да не погрешим, на Бањици, у Батајници пошто су ту долазили, ја памтим бројеве и Батајницу, Петрово Село и Перућац, негде око 800 је било све заједно, ја мислим да је негде око 600 и нешто можда и 700.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Батајници?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тако нешто, али отприлике знам како је текао поступак есхумације онако како је нама показивано. Нама је речено кад смо ми питали добро где је то урађено, како је то, човек који је вероватно сада и сведок у овом поступку, не знам, он је нама рекао ево ту је, ја сам то урадио, то се тако радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај човек?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То је, он је радио у оквиру САЈ-а, човек коме је то наређено да то тако изврши закопавање тога, он је ископао те гробнице и ту су ови камиони бацали лешеве, он је касније то затрпао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зато што сте рекли овде је вероватно био сведок, па не знам на кога мислите?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам у годинама и не могу свега да се сетим, али врло га добро знам. Он је, он је и то време када смо ми били на Батајници био у некој функцији у САЈ-у, али више овако као лице које је тако за неке послове, ево као то одвези, довези, закопај, возио је неке багере, тако. Ако би ме подсетили ја бих могао да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да кажете који састав тих тела је био, да ли је ту било униформисаних, да ли је било мушкараца, жена, деце, мало о томе да нам испричате, пошто сте присуствовали есхумацији.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Мислим да је било мешовито овако генерално говорећи, али не могу да се сетим сад колико да је жена, колико мушкараца, колико деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас то по броју, него да ли је било.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Знам да је било, било је и деце и доста је било овако шокантно, сећам се да је било да ли једно или двоје деце тако нешто, углавном сећам се да је било мешовито и жена и мушкарци и деца, колико је кога било не могу да се сетим, то стоји у документима сигурно Института судске медицине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа нам нисте рекли у ствари, све што је требало да нам кажете важно Ви се нисте сетили. Да ли, хајде да кренемо од овог последњег да ли је то Ненадовић Душко?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нисам чуо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај човек из САЈ-а да ли је то Ненадовић Душко?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте ако Вас подсетимо онда ћете се Ви.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Бојим се само да не погрешим, то је један млад човек онако у пуној снази Ненадовић Дуле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дуле?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Могуће, да, могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете неко је из Београда наредио онима у Кладову, ко је то из Београда наредио?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: По нашим сазнањима наложено је из МУП-а када је обављен разговор касније у неколико наврата да је Часлав Голубовић тадашњи начелник СУП-а у Зајечару када је имао комуникацију са централом МУП-а њему је било наложено да те лешеве сахрани ту негде на том, на том подручју. Он је одговорио да он то не може да уради јер нема услове да уради обдукцију, не зна о чему се ради и добио је налог да се сачека, да се све затвори, ја не знам ко је то наредио, али била је прича сад да ли то стоји у нашим извештајима у документима да је он разговарао директно са Ђорђевићем, са генералом Ђорђевићем, али ја сад то кажем овако усмено, треба погледати документа, али са највишег нивоа наравно, да се сачека и да ће стићи камиони са налогом како ће све да се уради и да они има да одраде тај технички део посла, тако да ти лешеве који су тада нађени

у првој хладњачи, за коју смо ми тад утврдили да је прва, после их је било још, превезени су у Батајницу, ни један није сахрањен на подручју Кладова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било укупно хладњача?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Била је једна у Текији, друга је била на Перућцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте утврдили чиме су довозена тела на Батајницу, она која нису са Текије?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тела су довозена камионима, по нашим сазнањима довозили су их камионима, та тела из Текије доведена су камионима, службеним камионима, један је чак ангажован од неке фирме, а други је био службени камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Службени камион чији?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Полицијски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Полицијски?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су довозена са Косова ови што су Албанци?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: По нашим сазнањима и онако како смо ми из разговора са учесницима сазнали довозена су различитим средствима, углавном камионима директно са Косова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чији су то камиони?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ти камиони нису били службени, они су само вођени од стране овлашћених службених лица МУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су била запослена тачно, у којој јединици су били запослени, овлашћена?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не знам то, не знам сада, они су били директно са Косова су то доносили, значи више камиона је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте разговарали са возачима тих камиона?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Разговарали смо са неким, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко је њима, шта сте сазнали ко им је наредио да то ураде?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Они кажу нама је наређено, нама је наређено да дођемо на тај и тај пункт у Приштини, овде, онде, е сад не могу тачно да се сетим где је то било, углавном тако је мени наређено, онда је ту вршен утовар, ми смо то затварали и све је то било наређено да се о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а Ви као неко ко то треба да испита, претпостављам да Вам је најбитнија ствар да утврдите ко је то организовао,

ко је то наредио и сад Вас ја то питам, до каквог сте Ви закључка дошли као неко ко је добио задатак директно од министра, ко је то организовао и ко је то наредио?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па у то време, пошто је било много нових догађаја, сваки дан се нешто откривало, ми нисмо ишли сада одма директно ко је то наредио како је наредио, нисмо знали како ће се развија та цела ситуација, али речено је да је то из МУП-а, ако смо ми нешто сазнали везано за то, а ми смо и питали ми смо то написали у нашим документима у тзв. неким белешкама које су касније оне дате суду, односно тужилашту и тамо треба да стоји, ја не могу сада тачно да се сетим, углавном говорено је да је то наложено да се уради. Било је возача који су говорили добио сам налог од овог генерала, конкретно могу да се сетим ево један, али то могу да се сетим, не знам да ли је то типичан пример али један је, један је од тих људи који је возио каже добио сам налог од генерала Зековића да идем тамо и да нешто јавим се некоме тамо и тај ће ми рећи шта да радим. Наравно ми смо то написали и то стоји у неким нашим документима шта је изјавио, а то је изјавио колико се ја сећам Прота, Протић, да ли је он Протић или га зову Прота. Јел видите, ми сазнајемо од учесника ко је ту био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте сазнали у ком временском периоду су та тела изношена са Косова?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па то није било једном дневно, то је било у дужем периоду, можда је то било у, можда у десетак дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком, који месец?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па то је било ја мислим да је бомбардовање већ почело или није почело, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имате Ви неки извештај који сте поводом тога, неки генерални завршни извештај који сте о томе написали?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја бих сада морао, све што смо ми урадили до којих смо, до којих смо сазнања дошли, наравно посредно од људи који су у томе учествовали или су нешто знали о томе, ми смо о томе написали и ја сам и у мојим изјавама у суду нешто рекао, али ево прошло је осам година од тада, поставите ми питање да ја покушам да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па некако ми је, Ви сте полицајац и кад се догоди обична крађа или нешто најобичније, џепароша кад хватате, онда вам је битно да утврдите његове податке, да видите да ли је осуђиван, да ли имате доказе, немате доказе, сад вама је дат задатак да проверите да ли је тачно да

су лешеви хладњачама камионима довожени са територије Косова или не и ја Вас сада питам, обзиром да сте добили директну наредбу од министра, Ви сте били вођа тима како кажете.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам да ли сте Ви тај посао завршили, да ли сте утврдили ко је наредио, колико људи је превезено, у ком периоду су и зашто је то рађено, са којих локација на Косову је то рађено, зашто је то рађено?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми смо радили то доста дуго, није то било тако једноставно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али овај, чини ми се да је ово питање једноставно па то једноставно питање једноставан одговор, да ли сте тај посао урадили или нисте?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми смо то радили и радило се у континуитету и после када сам ја престао да директно водим то, радило је наше Одељење за расветљавање ратних злочина али тада у то време ја сам имао контакт када се све то дешавало, ја сам имао контакт са Властимиром Ђорђевићем, он је тада још увек био генерал или није био не знам, ја сам га питао добро види ово шта се дешава, шта је то, каже ето било је, шта сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то значи имате податак директно Властимир Ђорђевић наредио некеме у, где сте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У Кладову, у Зајечару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Зајечару, Кладову и сад Ви питате генерала Ђорђевића да ли је то истина и шта он каже? Јесте?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па он каже отприлике овако, «шта да ти кажем».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то «шта да ти кажем» значи јесте или није?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па отприлике тако, може и тако да се тумачи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само реците јесте, јесте?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте. Е шта Ви онда као полицајац радите?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја рекох добро, ми смо још у поступку, раскопавамо све то што може, чућемо се. Касније кад је требало то да будемо чућемо се, видећемо се, он нама није доступан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, наравно да није доступан кад, кад сте требали да га ухапсите он вам рекао чућемо се. Добро, потпуно разумем, све разумем.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тада је то било тако, сад са ове дистанце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте до још неког имена дошли осим генерала Ђорђевића?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па било је, било је више имена, зависи о којој се локацији ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то Вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми смо имали три локације, једно је Текија, једно је Петрово Село и треће је Перућац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то сте рекли, али не имена локација, него имена наредбодаваца.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: За Петрово Село да се уништи она хладњача Бошко Радојковић је рекао да није добио налог него да је он сам отишао и уништио ту хладњачу, да ли је то тако и било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је радио Бошко Радојковић тада?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Бошко Радојковић је данас у пензији и он је био криминалистички техничар у ОУП-у Кладово. Он је учествовао непосредно у Текији на фотографисању хладњаче, на изношењу тела, на ношењу тела и све што је везано за обрађивање лица места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте питали Ви Ђорђевића зашто је то рађено?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не. Тада не, тада једино мој контакт са Ђорђевићем је био врло кратак. Ја сам га срео на ходнику, рекао дођи да поразговарамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је Вама кажете преко генерала Лукића министар?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Министар је наложио генералу Лукићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте Ви рекли генералу Лукићу да сте дошли до сазнања да је то урадио Ђорђевић?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Све што смо сазнали обавестили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте му то пренели?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не само њему директно, него ја сам то саопштавао министру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта Вам је, ком министру?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Душану Михајловићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је рекао Душан Михаловић?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Увек је био присутан и Лукић, генерал Лукић, наравно и други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био Ђорђевић ту присутан?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не. Ђорђевић није био, мој контакт са Ђорђевићем је био врло кратко и то онако више неформално, дођи Рођо, јер он и ја смо се познавали годинама, дођи рођо ево види, иде ова прича дај да видимо о чему се ради, ето то што ми је он рекао ја сам вама рекао и рекох добро ићићемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али сада је мени то нејасно, Ви добијате задатак да испитате шта се десило, онда сазнате ко је то наредио, па зар није логично да онда, оног тренутка кад сазнате ко је то наредио да онда са њим попричате и вам он све објашњава, нема шта ви више да трагате кад сте дошли до човека који је то организовао.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми смо одмах на почетку када је откривена хладњача и када смо утврдили да постоји хладњача и да је било ја сам са њим разговарао, још ми немамо причу имамо само почетак приче. Ја кажем је ли бре, види ово, тако је било, е сад да вам кажем како је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, зар је то довољан одговор, Ви кажете видите ово што је било, он каже.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Није довољан, али видите он је тада, он је тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта има даље, разумете, шта има даље да испитујете кад знате ко је то наредио, онда њега питате.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Наредио само да се, наредио је само да се ова тела која су нађена у Текији, ја то знам посредно, јер тако рекао начелник ОУП-а у Зајечару СУП-а у Зајечару Голубовић, ја не знам, ја никад, ја то нисам чуо, али тако је он рекао, мени је наређено да се то затвори и доћиће камиони који ће то да ураде, да је он то тако наредио, комуникација је била између њега и начелника СУП-а у Зајечару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви сазнали ко је наредио да управо те хладњаче дођу у Текију у Перућац?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не. Ми нисмо то сазнали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли то уопште испитивали?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тада у том тренутку нисмо, касније се извлаче неки закључци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који сте Ви закључак извукли?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па ево рекао сам један, ево колико се сада сећам бојим се да не нешто кажем, а друго да не кажем, јер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па више нам не кажете него што нам кажете.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па не, ја оно што знам ја хоћу да кажем али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па овде седе, овде седе људи који одговарају за убиство 49 и њима је у интересу да се сазна ко је то наредио и ко је то смислио, е сад ја Вас молим у име свих овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта мислите које, за ове хладњаче, за.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па уопште за ту акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За гробнице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уопште за ту сулуду, па добро ево ако, ја имам утисак да мене окривљени више разумеју него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате конкретно оптужницу, људи конкретно оптужницу и шта је овим људима, како Ви кажете, овим људима стављено на терет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што онда саслушавамо сведока ако нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предложен је од стране Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел мислите да то има везе са овим поступком или нема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има везе, утолико што су тела пронађена у Батајници и ту се завршава прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда наравно да има везе.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Убијени су нађени у Батајници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај предмет да. Наравно и то је испитано. То је све испитано, али Ви сад спомињете ови људи, а ови људи у оптужници нису за то оптужени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нико није за то оптужен. Нико није за то оптужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање, везано за нашу оптужницу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па све је везано за оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас јесте, али за нас није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја не знам како ћете да решите ако мислите да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поставите питање јер Ви сте сами питали да се, ови људи седе и чекају ко је организовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сам питао Ви сте ме прекинули, ја сам постављао питања Ви сте ме прекинули, ето тако да ту је проблем. Значи ето то је питање ко је осмислио то да се тела са Косова пребацују у Батајницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја знам овако, али као некако генерално, појединачно не, не могу сад ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро дајте генерално, ето ајде да кренемо генерално па ћемо да дођемо до појединачно.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ево, врх тадашњег МУП-а, значи ту су били један генерал, други, трећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који, који?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да ли је он наредио нисмо тад утврдили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зову ти?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па ко је тада, тада је био Властимир Ђорђевић генерал, био је Петар Зековић, био је Драган Илић, Драган Илић је био начелник криминалистичке полиције, ја набрајам генерале, а не набрајам њихово учешће у овоме, значи ко је могао, неко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте три, поменули сте два само.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја не везујем њих директно него као могући, ја не знам, Драган Илић је саслушан код нас и дао је изјаву код нас, ми смо разговарали с њим. Он је негирао своје учешће у томе наравно и ја мислим да је то тако и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на кога сте трећег мислили, рекли сте Ђорђевић, Зековић?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја мислим да се то око Ђорђевића највише, највише врти цела та прича. Пазите у то време је много то затворено, још увек ми смо пробушили ту кесу, међутим врло смо тешко долазили до сазнања, тако да развој наших сазнања иде доста дуго, иде годину дана, две године, друго ми онда нисмо знали ко је у питању, ко су жртве. Ми смо тражили да нам неко саопшти ко су жртве да би ми истражили злочин мора да знам где је злочин урађен, ми нисмо знали где је злочин урађен, ако говоримо о овој првој гробници, како се зову породице, ово што су нашли документа, Бериша, ми нисмо могли, нисмо знали одакле је, тамо пише Бериша не знам како, Сува Река, па опет овај Бериша па Сува Река, али то

ништа не значи. Ја сам полицајац неко, имали смо у служби да је нађена лична карта неког другог у телу неког човека, према томе ми смо чекали да се, обдукција је дуго трајала, односно идентификација лешева је трајала дуго годину, две можда и више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо је то разлог, управо то разлог да кад имате некога ко је наредио да њега питате за појединости и сад Вас ја ето питам да ли Ви нисте то могли из страха из позиције зато што сте нижи по чину или по рангу од генерала Ђорђевића или зато што сте пријатељи, или неки четврти разлог постоји, зашто то нисте питали оног до кога сте дошли, до чијег имена сте дошли?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја Вам кажем, ја сам прво питао Ђорђевића кад сам сазнао да постоји, ја сам рекао Ђорђевићу, Рођо, тако сам га ословљавао, он за мене није био генерал и није ми био претпостављени никад, ја сам радио у криминалистичкој полицији, он је био за униформисани део, дођи шта је ово, јел има нешто, он ми је рекао ја сам схватио да ту има нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли узели изјаву од њега?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То је требало да буде касније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али јесте ли узимали изјаве од ових осталих људи?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Од свих до којих смо сазнали да имају неке везе, на пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па добро. Па добро узели сте изјаве од људи из Кладова - шофера, начелника, ових, оних, а нисте узели изјаву од човека на кога Вас упућују људи из Кладова, зашто то нисте урадили?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Јесте, он тада када, када се створила могућност да с њима разговарамо, кад нешто сазнамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево створила се могућност.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Како да разговарамо нешто што тек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево створила се могућност да вам је неко рекао да је Ђорђевић наредио, ево вам могућности, и сад Вас ја питам што нисте с њим разговарали службено, него приватно?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То неко је наредио, ми сазнајемо много касније него што сам ја разговарао са Ђорђевићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Пазите, ми утврђујемо има нека хладњача, има, нема, јесте има, људи кажу био је тај, био је овај, полагамо, ја после тих првих догађања, еј бре рођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављате се, немојте, све једно те исто сад говорите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вршити притисак, па рекао је, све је то објаснио.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не могу ја, ја мислим да то је био први тренутак, још ми немамо довољно, ја немам довољно сазнања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде овако, кад сте Ви то сазнали да је то, или кад сте разговарали са Ђорђевићем?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Много касније када је изашла хладњача.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад? Ово је било?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Много касније кад је изашла хладњача, утврдило се да јесте, значи постоји нека прича, ово што пишу те тимочке новине то је истина и ми тада почињемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али кад сте Ви са Ђорђевићем разговарали, кад је то било? Кад сте Ви њему рекли рођо шта је ово, кад је то било?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То је било на пример у мају месецу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У мају 2001 године?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Јесте на пример.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то је значи било исто кад сте Батајницу откопавали?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да, али 10 дана је разлика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел то неко огромно време, 10 дана?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Видите, ми смо 12. маја, 12. маја смо отишли први пут на лице места, први пут 12. маја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас не разумем, овај, нађете тела, чујете ко је то наредио и онда га питате Рођо шта је то и он Вам каже шта је то, е то и Ви се тиме задовољите?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Видите, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче знате који пут сте споменули, који пут једно исто питање, па не може да разјасни, видите како говори све једно те исто.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Молим Вас, овде је неспоразум зашто нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам свестан, слажем се, само што се не слажем у овоме да ли може или не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све исто говори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он говори исто али може да разјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то Ваше питање све исто говори.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слажем се да исто говори али се не слажем да не може да разјасни, управо је човек који је добио задатак да то разјасни и ми га сада питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у овом моменту тако није, у овом моменту не разјашњавамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је он као неко ко је био члан тима и вођа тима разјаснио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао Вам је шта је разјаснио.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Динамика је била таква да је разговор са Рођом, по мени како ја сад видим и онда сам видео, треба да скупимо мало па да га питам, јер ово његово довођење са ходника рођо да те питам то није било ништа званично, ја тад нисам имао ни ко ће да записује ни, можда је то био тренутак за хапшење, ја то нисам знао, на основу чега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Вам је кад сте Ви рекли то.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: После неколико дана кад ми сазнајемо озбиљно кад неко каже и рођа је наредио да се ови лешеви пребаце у Батајницу, али пазите дуго траје отварање људи који су били на лицу места у Текији, тако почиње прича, овај неће да прича, овај се разболео, овај добио инфаркт, онај полудео, отприлике тако, јесте мало смешно али то је било тада тако, људи су бежали и људи када су отворили причу ми смо хтели да разговарамо са Рођом, не би ја разговарао, него има тим који би с њима разговарао, јер он је већ, већ је ту био и с њим треба разговарати. Када смо хтели с њим да разговарамо нама није доступан, ми имамо документе да смо га тражили овамо, онамо, он није био доступан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ви то?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То је сад друга прича где је он био, шта је он био, за нас он није био доступан, нажалост, јер видите, рекли сте да сам се ја плашио, ја да сам се плашио ја то не бих ни радио. Ја не бих данас ни овде

сведочио и не би и у Хагу сведочио око свега тога иако сам имао врло, врло озбиљне претње, а Ви то добро знате да ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, реците које су претње и од кога?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Врло озбиљне претње, врло озбиљне, али није то предмет сада, само да Вама кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте предмет.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Хоћете само Вама да кажем да ја нисам реаговао на то и радио сам по својој савести и онако како сам знао и умео у то време су то биле оптималне могућности да се то тако уради, Рођа је био зрео да се с њим озбиљно разговара али да би водили информативни разговор, Ви то добро знате, морам да знам шта да га питам, одавде, оданде, да он мене не вози и не шета, не само он, него свако с ким ја разговарам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ето, нећу Вас више гњавити, само још два питања, од кога сте добили претње и кад је то било?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Добио сам претње од анонимних људи писмено, телефоном и све то стоји документовано, најгоре могуће претње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта Вам се прети да шта не урадите или да урадите?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не да не урадим, него да сам издајица, да сам издајица српског народа, да ми се овакав као што сам ја то Србија не памти, то све није тачно, неће ти се ни гроба знати ни порода, ни деца, ни жена, ни цела фамилија затрћемо ти фамилију целу. То је било тада, наравно ми смо то, ја сам и даље радио, право да Вам кажем нисам се обазирао тада, а не обазирем се ни сада, само констатујем да је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте три, три генерала, а никако трећи да изговорите, Ђорђевић, Зековић и ко је трећи?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Драган Илић је тада био генерал, али тада је генерал био и Гури, не Гури није био, он је био пуковник тада, онда је био, Војна академија, Обрад Стефановић, Стевановић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то трећи? Јел то тај трећи на кога сте мислили? Не, не, три је, па је два.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја набрајам генерале који су били у то време, ја не знам њихове улоге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јесте на те људе мислили, јел су то људи који су одговорни?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, они су могући да су одговорни, могући, али ми то нисмо утврдили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има неке везе то дал сте то утврдили са штабом за КиМ који је био у Приштини?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не разумем питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За време бомбардовања, за време рата на Косову, јел постојао неки штаб у Приштини?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тако је. Лукић је био начелник штаба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то наређење или та одлука има везе са тим штабом, да ли сте то утврдили?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тада ми нисмо знали али било је логично да може да има везе. Ми са генералом Лукићем као, како да кажем, осумњиченим или лицем које би нама могло да исприча неку причу, нисмо разговарали на те околности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па у томе јесте ствар, па Вас, и ово је последње питање, да ли нисте дошли до резултата зато што сте о резултатима ваше спроведене истраге предкривичног поступка реферисали генералу Лукићу који је био на челу штаба за КиМ?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам реферисао министру Душану Михајловићу, а он је увек био присутан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Учинило ми се да сам чуо за овога Голубовића да је поменуо чак две функције, шта је био Голубовић?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Часлав Голубовић је био тада у то време, у време када се догађа хладњача био начелник СУП-а у Зајечару.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, учинило ми се да сте рекли нешто да је окружни неки тамо начелник.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па био је окружни тужилац тамо и они су упознати са свим и тужилац је наложио.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли сте, овај, уопште у току Вашег рада комплетног што сте радили, рекли сте негде није било докумената, да ли сте имали неко сазнање одакле потичу лешеве и на који начин?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У почетку је то била само сумња, једна индиција.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А касније?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: А индиција нам се јавила онда кад су пронађени документи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Документи, то сте рекли.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сте рекли, а одакле потичу, како су настрадали, како то?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, то тек касније.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте то сазнали?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тек касније сазнајемо.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта, шта се сазнаје касније?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па ја то сазнајем из информација мојих сарадника који су радили на томе, који су разговарали са више људи у вези са тим и о томе постоје документи, да су у Сувој Реци, не знам да ли се помиње нека кафана, неки људи убијени, убијени од стране полиције.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И да су они ту у тој гробници?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То тек касније, могуће да је то, значи када ми сазнајемо, ми не знамо где су убијени, ми сазнајемо да су тек касније, аха, ово су ови, иде прича о Сувој Реци, повезује се то, кад је дошла идентификација и кад је почело да се одмотава цела та прича везано за Суву Реку нама постаје јасно и ми сад идемо даље.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А за браћу Батићи? Да ли сте сазнали да су ту нека браћа Батићи амерички држављани међу њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте, о томе код истражног судије сте говорили да су пронађени.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Браћа Батићи су у једном случају ископавања заједничке јаме у Петровом Селу, знам да су биле две у једној су пронађена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад о Петровом Селу.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нећемо то, него сад ово, јесте ли чули да је била нека комисија за асанацију да је деловала?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не бих ја тако рекао комисија, ја знам да је у то време, у то време кад се то дешавало по налогу Влајка Стоиљковића отишли су неки наши, наше колеге на Косово, тамо су отишли њих неколико али да ли је то била асанација у њиховим изјавама ништа се не помиње од тога, говори се само о спровођењу процедуре ако је неко нешто урадио нека кривична дела да се то мало појача и тако даље.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, јесте ли, рекли сте да сте саслушавали Драгана Илића, јесте ли чули какве он има везе са овим, шта је он био, јер он имао неку оперативну функцију у вези са Косовом, са тим лешевима?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Он је тада заједно са, био је ту и Деско Радић, Владимир Алексић, они су, и генерал Илић, они су требали да оду и отишли су на Косово.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Илић јел?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: И Драган Илић је био тамо, био је на Косову, али он се брзо вратио, Драган.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате какву је он имао функцију, зашто је он ишао на Косово у вези са лешевима, јел имао неку?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Он је био начелник Управе криминалистичке полиције.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То знам.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Они, по нашим сазнањима он није имао везу са тим, наравно ја не знам да ли је имао или није, ми смо њега саслушали о томе постоји документ, он је написао чак и својеручну изјаву.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Написао је да је тако било. Немамо друга сазнања, немамо друга сазнања али ја знам када је говорено о асанацији, говорено је, то је сад она прича о формирању неке, о предузимању мера на асанацији терена тако се то звало, и тада је наложен, Влајко Стоиљковић је наложио Драгану Илићу и још неким генералима да се изврши тзв. асанација терена, да се изврши, њихово учешће касније мени није познато, ми нисмо утврдили да су они управо радили.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је био неки састанак код Слободана Милошевића?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Наравно, наравно, ми смо о томе обавестили јавност негде у марту 1999 године, у марту или у априлу не могу да се сетим.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли ко је био присутан на том састанку?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Био је присутан Рођа, био је присутан Влајко Стоиљковић, Драган Илић није био присутан, Раде Марковић и још

неки мислим да су, спомињало се тако смо и ми навели и још неки генерали из војске.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је овај Илић нешто се жалио да ти лешеви, да је тај тежак посао, да је то нешто, да га то иритира лично, нешто око тог, јел он причао јер нешто радио око тих лешева Вама у изјави коју Вам је дао?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, не, не.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није, добро. Рекли сте овде да је, каже сазнали смо, на самом почетку сазнали смо ко је превозио, па сте рекли да је то можда Протић, и по чијем наређењу, па јел Вам рекао Протић по чијем наређењу је то превозио, ишао на Косово и превозио?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нама је тада Протић био ја мислим више пута у тој мисији.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко му је то наложио?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: За један случај знамо и то стоји код нас у документима он је изјавио да му је налог дао генерал Зековић, иди тамо и јави се опет неке тамо, на телефон тај и тај. Ми смо имали чак и тај телефон.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, то је он сад рекао.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми нисмо утврдили ко је стајао иза тог телефона.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тужилац је питао, али ја не знам да ли сте одговорили, да ли сте утврдили неку везу штаба МУП-а Србије за Косово и ових превоза, асанације и било шта? Јесте ли то рекли министру ако сте утврдили?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми нисмо то утврдили али постојала је нека сумња овако чим се тако нешто дешава не може да не зна штаб.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па рекосте ли то Михајловићу то што сад кажете?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Наравно.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел ту био Лукић?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја пред министром ништа нисам крио, он је мене.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел био Лукић кад сте то рекли?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Био је и Лукић.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта каже он?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Молим?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он шта каже на то?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Углавном, углавном на моје извештавање Лукић није имао никакав коментар никад.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Ја немам више питања.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Што је врло интересно, ја не могу другчије да кажем, то је било тако.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је, да сте значи након идентификације сазнали, овај, за Суву Реку и да су то, да је потврђено да су тела из Суве Реке, где су нађена та тела?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Која тела, говорите о првој гробници.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из Суве Реке.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Та тела су нађена на, на, у вежбовном центру САЈ-а у Батајници као, и ексхумирани су из прве гробнице коју смо ми третирали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да разјаснимо, то нису тела из хладњаче код Текије?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја то не знам, да ли су тела из хладњаче код Текије или нису, ми не знамо, кажу ми смо овде бацали, 700 лешева.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, али сте нам рекли да су тела била обнажена да није било докумената код Текије?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, није било докумената, тако је речено да нису била никаква документа која су тамо нађена.

НАТАША КАНДИЋ: А код тела из Суве Реке налазите нека?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Видите све су на једном месту, то је све на метар.

НАТАША КАНДИЋ: Знам, знам.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ви сте били тамо, знате то све на метар – два једно од другог и док ми све нисмо ископали нисмо могли уопште да видимо обим о чему се ради, наравно идентификација је дуго дуго каснила. Ми смо били притискани што ви то не радите, па мислим да сте и Ви баш то говорили, па чак и мени, што се то не убрза, дајте то, како да убрзамо кад ми не знамо, ми поступамо по закону, ако ја знам где је дело извршено, одакле потичу ти људи потичу оданде највероватније као што се касније утврдило, али ми не знамо да је извршен злочин, тек касније сазнајемо, сазнајемо

полако као и онда кад смо сазнали да је било, па ко је онда био, па како је било и ево на основу тога је дошло до овог суђења.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли Ви као радна група или нека друга радна група, овај, нешто предузима у вези са откривањем, шта се догодило ту у Сувој Реци и ко је починио, да ли Ви долазите до података о неким осумњиченима, о неким који су учествовали у томе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да, долазимо.

НАТАША КАНДИЋ: То нам реците.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У то време док сам ја то водио ми смо имали једно или два лица, нама је чак и достављено да је, не знам одакле је то долазило, ја сад не могу да се сетим, не зато што ја сад сигурно, ја немам разлога ништа да не говорим онако како је било, али говорили су о нека два полицајца, да ли су они из Краљева или не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Крагујевца.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Из Крагујевца и ту је моје, завршила се моја прича са непосредним учешћем и онда је радна група наравно и цело одељење кренуло на проверу свих сазнања везано за то и Ви вероватно имате сва документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта два полицајца, сад нам разјасните?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да су то наводно, ја сам тада и знао та имена, ја не знам да ли су они сада овде присутни, али да су они били тада на лицу места, ето то је оно што ја сада знам, али касније Одељење за истраживање ратних злочина које је било у оквиру Управе где сам ја био заменик начелника Управе за организовани криминал урадили то што су урадили и вероватно је то сада доказ и предмет овог суђења и лица и све то.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам кажете која је то година када Ви, овај, испитујете тај случај Суве Реке и тих полицајаца те двојице, које је то време?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То није било, то није било одмах, то је било доста касније, можда је то и 2002 година.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, да ли се сећате да ли сте Ви добили неки документ, неку службену белешку неког полицајца о сазнањима, о некој врсти неке приватне личне истраге о том догађају?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ако смо добили она је сигурно узета у обзир и она је, по њој је поступано, ја сад не могу да се изјасним да се сећам

али све што смо добили ми смо ставили у процедуру, конкретно не знам, сад се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли постоји, пазите, друго је ово што после је та предкривична истрага у вези са овим предметом него у то време те 2001, 2002. године шта је оно што ви радите и поменули сте само та два полицајца. Је ли можете нешто више да нам кажете та радна група шта открива, шта, пошто нешто је јавности министар је рекао ваљда и на основу рада те радне групе. Је ли можете да се сетите?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Јесте, ја мислим да је обављен разговор са тим људима, обављен је сигурно разговор. Било на које лице да је нама указано без обзира с које стране наши су оперативци то проверавали са каквим успехом или неуспехом то не знам, али вероватно је то лагано се попуњавало, склапале коцкице и до нечега се дошло. Колико видим ви данас имате осумњичене. Највероватније су та двојица.

НАТАША КАНДИЋ: Не сећате се имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате против кога се води овде поступак, да ли било кога познајете?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Знам да се води против осумњичених да су извршили то дело, али не знам лица. Не знам, не могу да кажем по именима, читао сам нешто у новинама да су они били припадници неког одреда али немам сазнања сем овако посредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете било ког из тог неког одреда што сте читали? Ја ћу вам предочити имена па сад ви ако знате?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, ја сигурно никог не знам, никог нисам видео сигурно у животу, можда случајно су негде они мене видели, ја њих да сам свестан да сам их видео не.

НАТАША КАНДИЋ: Данас сте само поменули да је Бошко Радојковић сам одлучио да спали оне делове оне хладњаче. А да ли сте сазнали ко је њему наредио да носи ту хладњачу у Петрово Село?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Мени је Бошко рекао да је то он урадио сам. Ја сам врло добар са Бошком Радојковићем, он је рекао ми смо дуго са њим разговарали, он је први тај који је отворио причу. Да није показао фотографије ми би тешко изашли са целом причом. Наравно, ми смо све то објавили и били смо у вежбовном центру у Петровом Селу на месту, то је Стрелиште се зове у том селу где је та хладњача уништена. Ми смо нашли неке делове, хладњача је спаљивана, па пошто није могла да се спали, по

његовим речима, пошто није могла да се спали она је експлозивом разнешена и онда су ти неки делови развучени које куда. Ми када смо дошли тамо наравно ничега тога није било, ми поступамо 2001. године, а догађај се десио 1999. године.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли Бошковић као крим. техничар да ли је он имао овлашћења да он одлучи да то уради, да однесе, значи те делове, тај аутобус одвезе, превезе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па сада његов ранг није такав да он одлучи о таквој ствари, али он то тако каже. По нама неко је морао њему или да нареди или да каже добро си то урадио.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли сте ви разговарали са Гораном Радосављевићем?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Разговарао сам.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је он рекао о тој?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Он не зна, његова изјава према нам да он са тим није упознат.

НАТАША КАНДИЋ: Уопште са гробницама у Петровом Селу?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, касније кад смо ми нашли гробнице у Петровом Селу, то је друга прича, говорим сад о хладњачи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, добро али шта је рекао у вези са гробницама?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да, па да ја сам био тад, он је тад имао неку функцију везану за ту базу али да он кад није био ту, он није био и да не зна шта се тада дешавало.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је знао у то време за те гробнице?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Наравно да, он каже да није знао, да ли је знао или није то не знам. Ми смо доста дуго радили везано за Петрово Село, доста смо дуго радили, нашли смо ко ће да нам покаже где је и шта је и ко је долазио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли ћемо ми сад да испитујемо ствари које нису везане за наш предмет? Ја мислим да постоје други поступци где ово може да се утврди, а видим да ви не реагујете.

НАТАША КАНДИЋ: Питала бих вас како сте дошли до тога ко је донео ту одлуку, ко је рекао Ненадовићу и осталима да копају у Батајници? Ко доноси ту одлуку? Ко им каже ту треба довозити и слагати лешеве, склањати?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ненадовић мислим да се зове Дуле, Душан он је нама то показао и кад смо га ми питали па добро, у првом тренутку није било ко ти је наредио него дај да видимо шта је, јесте ово и оно и то све се

развлачи али немогуће да је он то сам, постоји ту и његов старешина и он ништа није могао да уради без налога свог старешине, наравно да ли директно или посредно. Не могу да се изјасним о томе да ли му је наредио тадашњи командант САЈ-а, не могу да се изјасним, али знам да му је неко наредио јер логично је пазите у то време, таква ствар мора да иде, не може да иде преко нижег чиновника да се тако нешто догоди.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми оно што ви данас кажете, стално говорите о томе како у то време све је то било јако тешко, компликовано отворити те људе, а да ли је било неког ко је рекао тада немојте то, пустите то, објективно у то време нема неких истрага осим тих објављених података о масовним гробницама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем шта нема?

НАТАША КАНДИЋ: С обзиром да је Сретен Лукић у то време начелник Јавне безбедности и присуствује свим овим, значи ја сад питам с обзиром да нема истраге нити можда ето у вези са Сувом Реком и можда у вези са Кореницом оно што је, министра су звали па је он питао, испитивао случај? Да ли је неко рекао министру на тим састанцима вашим са министром да ли сте ви добили неку информацију о томе да то не треба, да сте доста урадили, открили масовне гробнице да то не треба?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не. Мени је предочено када смо ми мало укочили, објективно смо укочили због низа разлога са стране, можда сте и ви били на тој страни тада рекли смо «добро шта се чека, што не идете даље». Ми смо одговарали тада а и сад колико се сећам ми смо чекали да видимо одакле су ти људи, да се уради идентификација па ми да почнемо јер много је тога, има 800 лешева на три, четири локације и онда смо кренули да радимо. Нико мени ниједног тренутка рекао немој, нарочито не из службе. Мени су говорили приватно, моји пријатељи, моји познаници, чак и неки људи «шта ће ти то, пусти то».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је било да ли је директно било, званично да ли је кренуло од Сретена Лукића то је било питање? Није, добро.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам више имао са стране усмеравања «ма пусти то». Не могу ја да пустим ја сам добио задатак да то урадим, да нисам ја био би неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је све незванично.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде током овог суђења сазнали да је још 30 тела оних који су убијени у тој пицерији, у Сувој Реци тог 26. марта да још

нису нађена, а према званичним информацијама сва тела су одавде предата на Косову па да ли ви знате да ли сте тада током рада у тој радној групи сазнали за још неке масовне гробнице?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми смо примили неколико, како да кажем, информација да постоје и друге масовне гробнице, да постоје негде испод неког асфалта, аутопута, да су лешеве бацани негде у неке термоелектране, бацани на нека гробља, ми то нисмо објективно могли да истражимо бацање у горионике термоелектрана, да ли је било или није било а чуо сам да је било, али ми то нисмо могли да утврдимо као причу. Могуће да постоје још негде, наравно чим тих људи нема негде јесу.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се тад помињала Мачкатица?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Познато ми је то али ми ништа нисмо поводом тога.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте рекли термоелектране, је ли мислите на Обилић, на нешто?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нека термоелектрана негде, да ли је то Колубара или негде, углавном било је то и онда како сад ми да утврдимо да ли је то било, ми смо ишли тамо, питали, међутим, нисмо дошли ни до каквих сазнања да би нам то потврдили.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се зна да је дошло до података о томе шта се догађало тамо у оном језеру Перућац пошто они званични извештаји су били да су тела бацана у језеро и било је извештаја да су нека тела остала тамо?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па вероватно и да су остала тела, јер оно што је покупљено покупљено је. Како ја сад могу да видим а и тада сам тако закључио, не само ја него сви који смо тамо били, хладњача је пребачена, онај главни машински део је потонуо а сандук, пошто је то стиropор овако дебео, он је испливао и нанело га је на брану, ту се истресало, ту је испадало успут шта је испадало и људи су тада добили налог да то све покупе и да се то сахрани. Највероватније да тих тела има и дан данас која су изгубљена.

НАТАША КАНДИЋ: Сад вас ја питам за нешто што не знам како ће да суд реагује, који је ваш закључак зашто се, значи било је тих неких разних информација и о другим масовним гробницама, да ли сте чули на пример за Пасуљарске ливаде, је ли се помињало тад?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да тада, познато ми је, али то вероватно много касније.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да нам кажете зашто ништа није предузимано у вези са тим наводима да има?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не знам да ли није, ако јесте ја сам доста давно престао са том радном групом, радио је ово Одељење за откривање ратних злочина. Молим вас све што су они урадили, све је добијено то је жвакано и вероватно нису могли то да. Да ли су били на лицу места, да ли су то проверавали, ја у овом тренутку не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац опт. Нишавића) – Ви сте рекли господине Карлеуша да сте о овоме обавестили министра и Лукића. Ја вас сада питам да ли сте о свим овим чињеницама које сте данас детаљно изнели упознали Лукића и Душка Михајловића?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У то време ја сам, шта смо сазнавали о томе смо обавештавали министра али првенствено министра – оволико смо нашли, оволико има и министар је са тим излазио на конференције за штампу.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Једно кратко питање. Како је на ваше информације реаговао министар Михајловић?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ради, гурај, то је страшно.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли овај сведок има било каква сазнања о именима људи, дакле у току тог свог оперативног рада било каква сазнања о именима људи који се сумњиче за тај злочин у Сувој Реци?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ево сада сам чуо презиме Нишавић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте у току тих радњи оперативних сазнали било које име и да ли је уопште био предмет интересовања ваше радне групе Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи сад, чули сте име Нишавић, шта то вас асоцира?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Мало пре је било питање да ли смо дошли до неких имена који су тада циркулисали као могући извршиоци, њихово присуство тамо или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви чули за то име да се спомињало?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Јесте ја сам чуо да је Нишавић и још један, али не могу сад да се сетим. Ја сад да имам неке моје папире овде, ја наравно више ништа од тога немам, ја бих се присетио.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Сведок није одговорио на моје питање а ви нисте ускратили одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли је оперативна група та у којој је он био, да ли је Сува Река, односно тај злочин 26-ог био предмет интересовања те радне групе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Како да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А шта сте предузимали конкретно по том питању?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па оно што смо могли касније, ја нисам непосредно учествовао, радило је ово моје одељење.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја говорим о вашем учешћу, ви говорите овде у своје име не у име радне групе.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја овде говорим у име радне групе јер моја сва сазнања долазе и од радне групе, али ја нисам био сведок догађаја, нисам био на лицу места, моја сва сазнања су оваква из мог рада и из разговора са људима и чињенице којима ја баратам оне се сазнају.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли сте ви у току тог свог рада у тој радној групи ви лично предузимали било коју радњу везану за догађај 26.03.1999. године у Сувој Реци?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па нешто јесам, а нешто и нисам, поготову тада када се помињало ова два имена јер једно сам сада чуо, ја сам вероватно дао налог, то је била моја улога у томе, али ако сам ја руководио тиме свеједно ко ту ради да ли ради неко из групе или ја, све је долазило код нас та информација, морао сам са свим бити упознат.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Па шта сте то ви предузели као вођа групе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону молим вас.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ево ми смо кренули, ја мислим да разговарам с тим људима, мислим да разговарамо и о томе постоје белешке, касније не знам шта је.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли можете определити време кад сте то дали налог да се са њима разговара?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Одмах чим смо сазнали.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Која је то година?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не могу да се сетим али оног тренутка, ја мислим да о томе креће прича можда 2002., 2001-2.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: И да ли имате информацију да је неко обавио разговор с тим лицима?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Мислим да јесте, мислим да јесте обавио информацију, али ништа о томе није било, мислим да је, никаквих неких нових интересантних момената у оном смислу где смо ми хтели да видимо није било, да ли је њихово учешће могуће, јесте, није нисмо имали, колико је мени познато.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Немам више питања, мој брањеник ће имати питања у вези тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још? Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Све ово што сте нам данас изнели је ли то сазнање вашег оперативног рада?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Углавном да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Из ког времена су та сазнања?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па видите, ако је оперативни рад и информација коју смо добијали са стране, од појединаца, од неких структура, значи то може да се подведе под оперативни рад, јер ми нисмо непосредно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У ком времену се ово што сте нам говорили данас одвијало све?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У времену од 2001. до 2003-4.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. О свему томе ви сте сачинили службене белешке претпостављам?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да, потписане су или појединачно или као радна група.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И о свему овде што сте данас говорили то је ваш полицијски рад био о чему сте говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Није спорно, јесам. Моја улога је била таква и ја о њој говорим.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих сад вас хтео да питам 1999. године да ли сте имали било какво сазнање о овоме што сте данас говорили?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, сва ова сазнања која сте нам изнели то је резултат полицијског рада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, тако је, рекао је оперативно. Зашто сада да утврђујемо, јасно је, неспорно је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ми смо позвали овде сведока да нам сведочи о чињеницама, ми знамо о којим чињеницама сведок може да сведочи. Ми смо овде довели човека који је био одређену функцију у МУП-у вршио да чујемо сазнања његовог оперативног рада и добили смо сазнања његовог оперативног рада као сведока, само то хоћу да знам конкретно оперативни рад, значи његов оперативни рад саслушавамо инспектора, односно господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И конкретно везано за Батајницу, лешеве који су пронађени на Батајници јесу овде евидентно лешеве пронађени на Батајници.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Све оперативни рад његов, све је то његов оперативни рад, према томе то је онај дозвољени сведок који може о тим околностима да сведочи, то ћу да кажем, ево има нешто господин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате шта? И ови полицајци који су окривљени су оперативно деловали и сведоци који су саслушавани овде годинама су оперативно радили и све је оперативно било и завршило се тако и наравно да ћемо питати некога.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим дозвољеност саслушавања и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро јасно произилази, ја не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, одлично, одлично, у реду, немам ја ништа против, значи сад полицајце саслушавамо на резултате њиховог рада полицијског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево по више пута да вам кажем тако је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тако је, само то да апсолвирам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако дозволите пола минута консултације са мојим браћеником?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих хтео да вас питам 1999. године од почетка рата, значи 24. марта на којим пословима сте ви радили?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам радио на сузбијању имовинских деликата, разбојништва, тешких крађа и разбојништва, тешке крађе и имовинске деликте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте ли имали било какво сазнање током актуелног времена о овим чињеницама о којима сте нам сад сведочили?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: О којем времену?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Рата, од 24. марта до 20. јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја никаква сазнања нисам имао док нисам први пут отишао у Текију онако како сам описао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма то сте рекли на почетку.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, све ова сазнања су резултат вашег полицијског рада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, ево ја ћу да вам одговорим, јесте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па добро председнице већа. Само да вам кажем не завршавамо овде поступак, имамо и други степен, ваљда то треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико је јасно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није јасно, ми значи саслушавамо сведока на околности његовог оперативног рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли опет да поновите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не па само то хоћу да утврдимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли знате колико пута, погледаћете кроз транскрипт колико пута сте то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: О сазнањима његовим у току оперативног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Губимо време без везе са таквим постављањем питања, нон стоп једно те исто.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако већ хоћете оцену не губимо време саслушањем овог сведока на околности оперативног рада јер нема никакво непосредно сазнање из времена када се шта одиграло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је предложио да буде саслушан.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тужилац може да предложи шта хоће, а суд је одлучио и саслушава га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али суд је одлучио да саслуша везано за Батајницу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас председнице већа, ја сам вас упозорио пре почетка саслушања овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете говорити упоредо са мном господине Ђурђићу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте мени дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам дала реч али сам ја узела реч.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Завршите ви па ћу вам ја рећи онда, одговорити на то. Ви сте позвали, ја сам вас упозорио да је сведок пре почетка његовог саслушања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је то предмет другостепеног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте упадати у реч нисам вам је дала. Изволите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, пре саслушања сведока ја сам вас упозорио на околности да на које треба сведок на шта се изјашњава. Ви сте дозволили да сведочи о свом опертивном раду и све време оперативан рад сведоков се изводи овде као доказ и то треба да, према томе причамо о његовом оперативном раду, сазнањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што је битно за овај поступак суд је поставио питања, што је битно за овај поступак.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте дозволили питања на све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, не можете ви са мношвом да се препирете, седите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се не препирем, ја само хоћу да констатујем, ја имам даље право да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас ја имам даље да постављам питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да поставите питање али само ако се не понављате. Можете да поставите питање али без понављања јер ви конкретно нисте ниједно ново поставили. Ви само утврђујете дакле оперативна сазнања, оперативна полицијска и то је све што ви говорите, поставите конкретно питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам кренуо да питам шта је сведок радио у 1999. године да ли је имао било какво сазнање непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, ево опет понављате исто питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само још једно питање бих имао за сведока овде, јер мислим да не може да сведочи о стварима која су његова сазнања оперативног рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно двестоти пут, изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па сигурно. Реците ми овде сте рекли да сте, јесте ли све разговоре које сте водили урадили службене белешке у вези разговора које сте водили?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон молим вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А који је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, нисте водили све службене белешке након обављеног разговора?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нисмо, па оно што је било битно ми смо са хиљадама људи разговарали, једино констатујемо ово није интересно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Ко је одлучивао о томе шта је интересно а шта није за састављање службених белешки кад су обављени службени разговори?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Одлучивале су говорења сведока, људи који нешто знају, оно што су они рекли ми смо процењивали да ли то јесте или није. Ако неко каже да био сам, видео сам ми смо то проверавали, ако он каже ја појма немам, нисам био ту шта ми више о томе да губимо време.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, до када сте ви били члан тог оперативног тима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радне групе, је ли тако?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Радне групе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам био до мог именовања за заменика начелника УБПОК-а.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Које је то време, је ли можете да нам кажете?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: То је октобар 2002. године.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: До октобра 2002?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: После тога, рад по томе радило је одељење у оквиру УБПОК-а.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А у ово време кад сте нам рекли 2001. године која вам је функција била?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Заменик начелника Управе криминалистичке полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самом почетку је то рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је био тад начелник хоћете нам рећи?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Тада када сам ја био начелник, начелник је био Радован Кнежевић.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци, да ли има још неко питања? Нема. Изволите оптужени Чукарић?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан господине Карлеуша. Рекли сте да су вам позната два имена из Крагујевца, два полицајца. За једног сте се сетили Нишавић, за другог да ли се можете сетити?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, кад би ми неко рекао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро. Како сте дошли до сазнања са Нишавићем и кад сте први пут имали контакт, први разговор?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја са Нишавићем нисам имао контакт али имали су оперативци одељења за истраживање ратних злочина.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Твоји оперативци?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Да.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ваши оперативци? Који су то оперативци, имена?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не знам тачно. Из разговора са Нишавићем сигурно је онај ко је саставио белешку, она мора да је у судским списима ако постоји.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, ваши оперативци су остваривали контакт са Нишавић Милорадом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ако смо сазнали било које име ми смо разговарали.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли су вам ваши оперативци доставили некакву службену белешку коју је Нишавић Милорад сачинио 27, 28. 2001. године?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ко?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нишавић Милорад. Да ли вам је позната нека службена белешка из Крагујевца везано за случај Сува Река и везано за неке починиоце? То би ваши оперативци требало да ставе ако су остварили.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Видите, ја сад не могу децидно да кажем али то ми звучи познато.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, службена белешка звучи познато. Да ли бих могао добити службену белешку?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Познато ми је.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли бих могао добити службену белешку да предочимо сведоку да ли је то то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли би вам значило нешто да је погледате?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ако сам је видео, ја сам видео хиљаде службених белешки, хиљаде информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ово је генерално, звучи ми познато.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи звучи вам познато? Да ли су ваши оперативци и даље наставили рад са Нишавић Милорадом, оперативни рад, наводно за починиоце и кад су први пут контакт остварили са Нишавићем по вашим сазнањима?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Контакт је направљен онда када смо добили та сазнања, ја не знам посредством кога или чега смо добили та сазнања али сигурно се радило јер немам оно што ми нисмо пробали да радимо. Да ли је настављено, вероватно јесте али не знам то би могао да буде неко други, ја не знам да ли је пет пута разговарано или једанпут, цела је прича, неко се обрађује и по 20 пута.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, постоји могућност више пута контакти су ваши оперативци остварили са Нишавићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да избегнете стално закључивање. Одговорио је и немојте сад да понављате, значи то је то.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте икад сазнали ко су наводно починиоци за случај Сува Река, да ли је вама познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Пошто су ваши оперативци остварили сазнања а ми имамо овде службену белешку где је Нишавић Милорад сачинио и навео је починиоце. Ако могу? Да ли ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми смо, ако је она постојала, а звучи ми познато, узели то врло обазриво јер добијали смо са свих страна разне информације које су тачне и нетачне тако да смо ми жвакали некад и жаловину, да ли је било више разговора не знам. Конкретно не знам шта пише у тој белешци али ево рекао сам.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Сад бих вам предочио исказ једног сведока то је Ђорђевић Новица, он је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које околности?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На околности службене белешке и да је остварио контакт са Нишавићем и са непознатим неким оперативцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна ништа о тој службеној белешци, не зна, не може да се сети, каже да их је било много, не зна.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли су ваши оперативци ступали у контакт са неким од сведока у Крагујевцу наводно везано за случај у Сувој Реци, да ли вам је то познато пошто сте већ радили на томе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Видите, ми смо, кад кажем ми значи полиција, ова група, одељење поступали су где год је могло нешто да се сазна, разговарали су и са многим људима који су потпуно нерелевантни, неко нам је указао или је било логично да они можда нешто знају, много је људи прошло кроз разговор, стотине и стотине сигурно.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Сад овако и ви сте полицајац и оперативац, ја сам обичан полицајац. Да ли бисте се сложили овако: Да ли вам је Нишавић био извор информација наводних починиоца ка даљем случају расветљавања? Да ли имате такав утисак?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Није вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је преузео улогу председника већа, али то је тачно рекао је. Понављате оно што је он рекао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, никад се нисте видели са Нишавићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао не.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нисам сад чуо питање.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Кажем да ли сте се икада видели лично и упознали са Нишавићем?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро хвала, више немам питања.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Можда негде овако а ја нисам свестан тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да не познајете уопште човека?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Можда сам видео фотографију кроз обраду или тако.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сведок може да се изјасни у време док је он био део те оперативне групе, радне групе, да ли је било која особа лишена слободе поводом тога што су они истраживали, приведена или лишена слободе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Сигурно није приведена али информативни разговори су вођени.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли је лишена слободе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Није ми познато.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А у ситуацији да та радна група чији сте део сазна за извршиоца неког кривичног дела ко одлучује о томе да ли ће бити то лице лишено слободе или не? Да ли сте ви били ти који о томе одлучује?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: У начелу да, а на терену одлучивали су они који су долазили до сазнања из разговора и како се добијају сазнања у складу са њиховом тежином и релевантношћу они су одлучивали за притвор да ли је требало или не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли сте ви у току рада у тој радној групи дошли до сазнања за конкретно лице да је починило неко конкретно кривично дело?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ми смо дошли до сазнања да су одређена лица осумњичена за то, ми смо покушавали да скупимо доказе.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: А да ли можете рећи који је тужилац био тај који је био са вама, ваљда по ЗКП-у би требао бити у некаквом контакту по том питању?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Знате како, у оперативном раду, у вођењу информативног разговора тада, а и ни сада вероватно тужилац не мора да буде присутан кад ми разговарамо са грађанима, прикупљамо информације, сазнајемо, обрађујемо.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли то значи да ниједан тужилац није био обавештаван о резултатима тог вашег рада периодично или свакодневно?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Сва наша документа ми смо комуницирали с тужиоцем углавном писмено а некад смо обавештавали непосредно шта је евентуално у току, шта се ради итд. Ми смо поступали у складу са нашим олвашћењима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Нишавић? Имате ви, извињавам се. Сачекајте мало. Ви сте имали, поново ћете имати реч.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Сведок рече да му звучи познато нека службена белешка. Пре тога је рекао да су се помињала два имена и онда се подсетио да је једно од та два имена Нишавић. Моје питање гласи: Допушта ли сведок могућност да повеже службену белешку и име Нишавић обзиром да се не сећа најбоље?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја бих се сетио јер то би био извор нашег сазнања који би евентуално био озвиљан, али мислим да то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да то није, нисам чула?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Мој одговор би био не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Колико сам разумела не да повезујете са службеном белешком Нишавића?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нишавића повезујем с оним што смо ми сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам вас и разумела. Добро. Изволите?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја не могу сад, отприлике знам одакле смо ми то сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле сте то сазнали?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па добили смо дојаву да је то тако, да је тај, то лице било учествовало тамо али једно је прича а то треба доказати, истраживати, разговарати, ми смо озбиљни полицајци били, нисмо били почетници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Нишавић Милорад.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли се ми познајемо?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не знам да ли смо се ми видели негде. Ја први пут вас видим овде.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли знате где је тај Нишавић радио и шта ради?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Када?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Тада када сте чули за тог Нишавића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли до тих оперативних сазнања да је један од њих ко је учествовао да је био Нишавић? Да ли сте знали у то време шта је радио, које је послове обављао?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Вероватно тада да али сад не могу да се сетим да ли је био полицајац или је био нешто друго, не знам.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам био припадник Државне безбедности, значи нема везе никакве од овога, ви сте то помешали то је број један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваш закључак.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је мој закључак да. Белешка која је написана 2001. – шестог или осмог месеца то је прва ваша информација коју сте ви добили по именима извршиоца, значи информацију коју сам ја написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад које је питање?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Службену белешку Државне безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас тише.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте ви добијали службене белешке државне безбедности?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Јесмо.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Оригиналне службене белешке ми што пишемо оперативци?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Никад нисмо добили оригинал, добили смо преко руководства.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па то кажем, знам да сте могли добити само податак.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Никад нисмо добијали ни од кога.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, никад нисте могли да добијете белешку зато што је било малопре било помињано, значи 2001. је писана та белешка у којој је описано све ти догађаји. Ви сте овде рекли да сте имена почели 2002. године да око Суве Реке, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Одмах после 2001., 2002. дугачка је 2001. година.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, шестог месеца значи је писана белешка зато сам хтео да вам кажем, значи да нема никакве везе око имена тог. Друго, сви ваши оперативци који су радили, који су узимали изјаве, прво да још нешто пре питања. Ја никад нисам, са мном никад није обављен разговор са вашим оперативцем. Значи, никад са мном нико није разговарао, први пут је разговарао господин Дилпарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад препричавате ко је шта је разговарао или постављате питање?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи, са мном није обављен разговор ово што сте ви малопре рекли да је обављен разговор са мном, значи са мном никад није обављен разговор са оперативцима вашим. Са вашим оперативцима разговарали су сведоци који су из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу, питање за сведока.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Питање за сведока откуд он има податке а у предмету они који су изузети, које сте изузели на првом то су све извештаји оперативних радника који су обављени са грађанима као службена лица, ви сте их изузели, ниједна нема са мном и у ниједној се не помињем ја.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас рекао је како и на који начин је дошао до тог.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не, да видимо сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му је познато из тог доба.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Познато ми је име Нишавић из тог доба, не из белешке, него из тог доба, добијали смо информације са свих страна.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли сте добили информацију од госпође Наташе Кандић јер је она те 2001. године?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не знам, можда.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је тако.

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Можда као што је могуће да сам добио од било кога са терена, могуће.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: То сам хтео само да кажем зато што је 2001. године и 2002. госпођа Наташа Кандић зна, помињала је моје име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање господине Нишавићу?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Око тога сам хтео само да рашчистимо да не буде да не испадне и још један значи, пошто овде се помињало да сам ја нешто радио за вас, да сам откривао, да смо ми сарађивали заједно на откривању овога, да ли смо ми некад сарађивали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, не разумем какво је то?

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Па окривљени је Чукарић цело време у ове 2 године говорио, помињао господина да ја и он смо радили заједно, да смо се виђали, да смо сарађивали, откривали?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, ја први пут господина видим.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да кажем да сам ја то 2001. самоиницијативно почео да радим и открио и шта сам сазнао то сам написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете сад шта је рекао сведок? Сведок је рекао да вас први пут види, није знао и да је ваше име повезао да сте били учесник догађаја из тог времена и ништа више.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да, да, зато кажем да не испадне. Толико само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Оптужени Чукарић ви сте хтели још нешто, изволите?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Карлеуша, да ли је вама нешто познато везано у Хагу помињано случај Сува Река, да ли сте тако имали или сте се интересовали за неке информације из Хага?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не, ја сам био саслушан као сведок у Хагу везано за хладњаче у поступку против Слободана Милошевића.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли је вама познато да је у Хагу против Милошевића сведочила мајка, супруга госпођа Шурета?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Ко?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Шурета, оштећена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему је значај тог питања?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја мислим ако је радио на том случају њему је извор такав потребан био да би дошао до починиоца најбоље ако је тако нешто радио на томе?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Не значи ми то име ништа.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи ви сте кренули, ваши су оперативци кренули са оперативним радом директно из Крагујевца?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Нешто тако.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није тако рекао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Али ја сам разумео овде да су његови оперативци и рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго је шта сте ви разумели а друго је шта је сведок рекао.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: То што је рекао сведок. Рекао је да су његови оперативци обављали разговор и сретали се у више наврата са господином Нишавићем и таква сазнања има, то је он лично овде рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли имате следеће питање неко?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема питања. Господине Карлеуша да ли ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ДРАГАН КАРЛЕУША: Па ништа, али само једну овако реченицу. Сви докази који се прикупљају у судском поступку и у предкривичном и у судском су предмет оперативног рада и друкчије се они не прибављају, па и вештачења су оперативни рад на неки начин. Ето само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, можете ићи. Направићемо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите молим вас сведока Стојковић Братислава.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Стојковић Братислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са колегом Ђурђићем?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Судија не знам, ево ја ћу га мењати док не буде, можда има неки оперативни рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативне радове има?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да у судници није присутан адв. Вељко Ђурђић за кога се јавља адв. Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих сукоба, интереса, ништа? Добро. Јесте ли сагласни?

Оптужени Јовановић је сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојковићу добар дан.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најпре ћу узети ваше личне податке. Хоћете ми рећи ваше име и презиме пуно?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Стојковић Братислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Село Кравље, општина Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Пожаревачка 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Саобраћајни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли вам је то јасно?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред вас.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Само је ли могу да узем, не видим добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може како да не. Наглас прочитајте.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви били некада саслушани од стране било кога?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Суву Реку?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не ни уопште овако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је први пут?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се ви налазите марта 1999. године?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У Сувој Реци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци? Када сте дошли у Суву Реку?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Датума се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дошли баш марта или сте дошли раније?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па марта ја мислим да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то био март?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не сећам се тачно датума.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви били у то време?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не разумем питање шта сам био?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ваш посао био у Сувој Реци?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Команданта сам возио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команданта?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 87. одреда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ранђеловић Зоран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранђеловић Зоран? Где сте ви били смештени у Сувој Реци?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У Сувој Реци у винограде, то је фабрика швепса ближе али у винограде тамо, лево значи гледано улаз из Призрена у Суву Реку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фабрици сте били?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисмо у фабрици него.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније говорите. Је ли то неки објекат где сте смештени или где?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па то је, то је објекат као шупе, не знам како да се изразим у виноградима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био ту?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 87. одред.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одред?
СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да 87. одред је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да покушамо овако да вас оријентишем. Ви знате када је објављено бомбардовање, 24. марта 1999. године је било

објављено бомбардовање, је ли се сећате, то је нешто што би ипак требало да се сећате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се ви налазите од 24-ог, да ли сте у тим виноградима, у тим баракама у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Сад опет не могу тачно датум да кажем, били смо у касарни у Призрену, одатле смо лоцирани у виноградима у Сувој Реци, сад тачно не могу, не могу тачно датум никако да се сетим верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где вам је командант био смештен, је ли и он исто у баракама?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било људи смештено, је ли то био вод, чета? Да ли је било доста људи?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Било је доста људи, било је доста људи, више је вода било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли ви имали униформу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одред коју је униформу имао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Полицијску плаву, плаво-шарена она, плавкаста она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилом сте ви били задужени?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја сам био задужен пухом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пухом?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Плаве боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве боје? Реците ми осим пуха јесте ли возили још неким возилом команданта?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Путничко возило «мерцедес 190» мислим да је означен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате каква је ситуација била у Сувој Реци тада од када, пошто сте ви све време тамо били? Колико можете да ми

определите време које сте ви провели у Сувој Реци – месец, два, три, колико сте били?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја сам 24. априла рањен, значи пре тога месец и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све време сте ту били?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио Ранђеловић, ваш командант?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Он је био командант 87. одреда. Који посао је обављао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто дешавало у Сувој Реци, да ли је било неких борбених активности, опишите нам пошто сте ви тамо? Ја сам мислила да сте се ви нагли због микрофона да се чујете. Је ли вам тешко да стојите? Можете да седнете ако вам није?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је проблем да стојите наравно седите. Је ли може тако?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, шта се дешава у Сувој Реци и да ли се уопште нешто дешава у Сувој Реци за то време ваше које сте провели, каква је ситуација? Зашто сте дошли тамо? Испричајте нам све да вам не постављам ја стално подпитања. Значи, интересује нас период док сте ви провели у Сувој Реци шта се ту дешавало?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па ми смо били стационирани значи у тим виноградима, биле су борбе неке у Сувој Реци, сад не знам исто датум, није ме интересовало биле су борбе комуникације, значи ту није могло да се уопште пролази ни возилима у то време. После тога ја сам у Сувој Реци исто и рањен после тих борби. Онда је било проходно, 87. одред је био распоређен значи дуж трасе гледано споредним путем, Ораховцу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим у тим баракама 87. одред да ли је био још у неким објектима?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не, били смо померени једном само кад је било неко сазнање колико сам ја чуо да ће нас ту да бомбардују и били смо померени изнад Суве Реке исто у виноградима, исто ту у тим шупама али друга локација врло близу али друга локација једино то и онда смо се опет вратили ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ваша једина обавеза била да возите команданта?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једина обавеза?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да, ништа друго није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одлазио командант рецимо у центар Суве Реке до полицијске станице, да ли имате прилике да се сетите тога?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Одлазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га возили?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Јесам, одлазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога је одлазио?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Е сад то не знам, ту сам код возила испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па у Сувој Реци рецимо полицијска станица или ово ја само ту испред га довезем, где иде унутра, с ким, шта, како не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, тих дана док сте провели у Сувој Реци да ли сте, колико често сте возили команданта до полицијске станице?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па не често, није често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно, сваког другог дана, како се то одвијало?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па није, буквално да наведем по 5, 6 дана, некад рецимо данас, сутра, некад и не одемо дуже, 5, 6 дана рецимо и тако колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали команданта 37. одреда?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Радослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не. Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку шифру на коју су се одазивали припадници 37. одреда, припадници 87. одреда?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не шифру само једино позивни знак или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позивни знак који је био?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Чегар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који позивни знак је био Аранђеловићев?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 101.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 101? Чегар 101?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Чегар 101.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант 37. одреда?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Чегар 1 мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чегар 1?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Мислим да тако беше, не грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада док сте ви били присутни у Сувој Реци марта месеца да ли сте виђали Митровића?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ретко када сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га први пут видели тог марта месеца?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Датума кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датума, него којом приликом сте га видели?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кад је дошао да нас обиђе где смо смештени и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била његова команда тад у то време?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У касарни, ми смо пре тога били у касарни сви и 37. и 87.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али после касарне где је он био смештен? Не мислим на касарну у Призрену него после тога? У Сувој Реци где је био смештен?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам у Сувој Реци, код нас није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је био?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Стварно не знам. Не могу да кажем сад био ту а није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви само знате да вас је он обилазио?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па тад сам видео, иначе друго не знам, тад сам га и виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте га видели, да ли је долазио неким возилом, да ли је, како сте га ви тад кад сте га виђали како сте га виђали?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Путничким возилом сам га једном видео, униформисан са чиновима, тако сам га видео, увек сам га са униформом виђао, никад нисам без, ако на то мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које возило га је возило или је он возио или га је неко возио, испричајте нам мало о томе?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па «нисан патрол» бели то је возио Љубиша Стојановић возио је команданта и исто путничко возило кад су нас бомбардовали одозго кад виде ознаке полиције и нешто е онда с путничким возилом, мислим да мерцедес је исто био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте га често виђали?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па нисам много често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао контакте са вашим командантом 87. одреда?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па имао је повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Повремено кад наврати до нас где смо ми смештени и тако и у Призрену пре тога кад смо били били су заједно кад су обадва одреда била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали прилике да га видите ту на том потезу где је Метохија вино где су ти виногради, да ли је ту био смештен негде тих дана?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не. Ја нисам видео да је ту био смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели? Он каже да је провео једно време ту?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Епа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали прилике да га видите да је био ту, да је пролазио?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам јер то је удаљено од главне комуникације доста ти виногради унутра од главне комуникације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде опишите нам како се одвијало то време проведено у Сувој Реци шта сте ви све радили, где сте били са Ранђеловићем, испричајте нам осим што сте га довозили повремено до полицијске станице шта се ту дешавало?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ништа, ми смо ту били стационарани, ништа нисмо никакве мере предузимали, ту смо све били, касније је било кад су те борбе биле чишћене шта је било онда 87. одред је распоређиван дуж комуникације ради безбедног пролаза, то је 87. одред радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад кажете да је било чишћење, на шта то мислите чишћење терена?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Чишћење терена, значи да се може безбедно да пролази комуникацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта то значи?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па шта то значи, значи нико није могао да прође, било је пуцано са стране ко је пуцао исто не знам на пролазнике на било шта и онда неке јединице које су биле, значи биле су и барикаде негде колико сам чуо, нисам видео, биле су барикаде у Сувој Реци, значи то је било на то сам мислио на то чишћење, значи рашчишћавање тог пута, терена, трасе, не знам како да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је пуцао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Које јединице не знам, не знам ко је учествовао у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, зашто је полиција тамо?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Зашто је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, реците каква је то пуцњава била, зашто сте ви тамо, зашто је полиција доле?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Што се тиче мене наређено је тако, ја сам отишао тамо, значи још из СУП-а Ниш кад смо пошли, значи тамо командант мој каже идемо овамо, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је пуцао, ја вас питам ко је пуцао? Да ли је полиција пуцала?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Тамо нисам ја видео ко је пуцао, значи од 87. одреда, 37. одред исто није био присутан а сад ко је, јер то је долина у Сувој Реци нити можеш да видиш, нити је контакт икакав успостављен нити везу немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете није био присутан 37. одред, је ли сам вас добро разумела, није био присутан 37. одред?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја не знам, нисам видео, у томе кажем да ли је учествовао или није, ја тврдим за 87. зато што смо ту били стационарани, ту сам буквално био нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали неког осим Митровића припадника 37. одреда? Где су они били смештени ако ви проводите неко време да ли је могуће да никога не познајете?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Грујић заменик мислим да је, ако је ту функцију имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је смештен 37. одред? Ви кажете ви сте били у тим баракама, виногради, где је смештен 37. одред?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам из Призрена где је пребачен, стварно не знам где је смештен на коју локацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ви сте после Призрена дошли у Суву Реку?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да у те винограде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Призрена да ли сте имали прилике да видите припаднике 37. одреда у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Никога?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Митровића повремено?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кад је свраћао само горе код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте колико провели тамо – од марта до рањавања или сте и пре марта били или како? Колико време проводи Ранђеловић доле у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Пре марта у Призрену смо били, у Призрен смо исто били лоцирани у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде присетите се кад сте дошли са Ранђеловићем у Суву Реку – у јутарњим сатима, пре бомбардовања, после бомбардовања, у вечерњим сатима, кад је то било, кад стижете, шта се дешава, да ли се ту нешто дешава? Како сте дошли из Призрена у Суву Реку, шта?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Преко дана смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко дана? Да ли се Ранђеловић некоме јавио када је дошао? Ви сте ту возач, ви сте у сталном контакту са њим?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кад смо кренули нисмо само ја и он дошли, значи дошла је цела јединица у Суву Реку 87.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ви возите само Ранђеловића. Ја вас питам да ли се некоме конкретно самим доласком у Суву Реку да ли се Ранђеловић некоме јавља?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га возили негде тад кад сте дошли у Суву Реку тад тог дана, тог момента кад сте дошли да ли сте га возили негде?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко долазио код њега ту где је он био у тим баракама?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било пуцњаве тог дана кад сте дошли?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничега није било?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Није нико дејствовао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете рањени сте ког датума, у априлу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 24. априла 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранђеловић је тад погинуо?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да опишете Ранђеловића како је изгледао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Моје висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви високи?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 178 и вишљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацити господине Митровићу, чујем вас немојте добацити молим вас.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Црн, округао, црна коса онако смеђа, више црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупан, сув?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па тако моје конституције, можда је крупније врло мало од мене, не знам колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто било карактеристично код њега?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам уочио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа уочили?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам ништа карактеристике нешто да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он плаву униформу имао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почела нека прва акција за коју се ви сећате у Сувој Реци да је била, да се нешто догодило за то време до вашег рањавања?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вама као да се ништа није дешавало, ништа не знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ми смо били у Сувој Реци, били смо у винограде кад је у Сувој Реци била пуцњава и то, то се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је то била пуцњава?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па рафална, пуца се, каква је, зашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте је ли нешто реагује онда командант, је ли нешто се дешава ту, је ли имате та сазнања ако чујете рафалну пуцњаву у Сувој Реци је ли се нешто дешава?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па ништа. Ми смо ту стационарани нико није ништа наређивао ни покрет ни ништа, ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко пуца онда, кажете рафална пуцњава?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја да сам видео ја бих рекао одакле видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант седи, ништа, рафална пуцњава ви сви седите ништа се не дешава?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па не не дешава се, чује се пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али разумем ја вас, али чује се пуцњава али шта полиција реагује? Да ли реагује, да ли се контактира са неким, ако сте ту поред команданта?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја буквално испада да ја нон стоп сам с њим да сам ту, ми јесмо ту, рецимо као просторија, помери се лево, десно, имала је њихова просторијица једна мала сасвим где су били чувари тих винограда, он је ту исто био, та мала просторијица тако да радио везом рецимо нисам чуо с никим да контактира тренутно, можда је пре тога или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али рецимо да било где крене је ли ишао пешице, је ли ишао колима, како је ишао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима? Е сад вас ја питам.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Онда дође и каже идемо ту и ту и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте тад били за то време па да вам је рекао идемо ту и ту, где сте то били пошто сте провели у Сувој Реци? Које је то кретање било?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: После тога кад је 87. одред био размештен, значи после те пуцњаве кад је очишћена траса, онда кад је био размештен 87. одред рецимо по водовима, по кућама тамо, поред комуникације да се не би спуштали ови што пуцају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли знате шта је радио 37. одред?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: За то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: За то време не знам шта је радио 37. никакав контакт нити радио везу нити ништа да могу да чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојковићу, били сте у Сувој Реци, били сте ту стационирани. Да ли сте уопште чули за страдање породице Бериша?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли сте имали прилике да чујете да је ту била нека пуцњава, да је толики народ страдао, не знате која породица а да је неко страдао од цивила?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите запаљене куће?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Видео сам после тога али тад нисам видео да рецимо горе куће и ово а било је као помоћни објекти нешто било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да су куће Албанаца биле спаљене?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па сад чије су куће не знам, али има поред пута као што сам даље то кад су вођене те борбе да ли је овако не знам од чега је запаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам. После касније кад је то очишћено кад сам пролазио онда се види нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је у том временском периоду 37. одред имао задатак чишћења терена, да су имали одређени задатак Студенчане, Сува Река, Ораховац, да ли сте уопште имали задатак, да ли сте знали који су они задатак имали пошто кажете да нису били ту, па где су да ли знате где су они?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па ја кажем не знам где су уопште били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не смештени него?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Јер уопште овако јер ја никакву комуникацију нисмо имали нити сам виђао рецимо да неко из 37. одред дође,

уопште нисмо имали, шта су радили стварно, ја знам за 87. шта смо колеге шта су урадиле и ово где су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате за неки сусрет Митровића и Аранђеловића?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У ком смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том временском да су се сусрели, да су се видели да ли сте имали прилике то да видите?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кажем једино горе кад је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да обиђе?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то разумем као да је једанпута било како ви кажете да обиђе?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нек је било и два, три пута више није колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви знате где се налази управна зграда Метохија вино?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Управна зграда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управна зграда Метохија вино, је ли знате, били сте у Сувој Реци да ли то знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да ли је то управна зграда има кад се сиђе па са леве стране негде доле дубље ако је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант Митровић овде оптужени је рекао да је командно његово место било измештено у Метохија вину, да ли вам је то познато? Сад вам говорим зато што је он тако изјавио да ли вам је уопште познато то?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Мени није познато а сад можда је, не знам, не тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били 1998. године у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Само сте тада били у марту месецу и до рањавања? Јесте ли били у јануару, у фебруару?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не. Били смо у Ћаковици 87. одред је био, сад не могу те датуме и ово стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали прилике да видите неке колоне да напуштају Суву Реку, да пролазе колоне?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте имали прилике?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то видели, кад је то почело?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кад беше било, после бомбардовања мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам, не бих знао зашто, који је разлог био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам, ја сам видео да иду неке колоне, где иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није коментарисао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Од колега нико ништа, то што сам ја видео и остале колеге су могле да виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да од Ранђеловића да чујете шта се ту дешава? Кажете видели сте и запаљене куће касније, је ли тако, па сте видели колоне цивила да напуштају тај реон, па је ли неко нешто коментарише од вас полицајаца шта је то шта се то дешава откуд рафална пуцњава у центру града како сам разумела у центру је била та пуцњава?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да у центру, из центра се чује ту тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је тамо, пуца се, горе куће, избеглице, колоне, да ли се нешто коментарише?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ми нисмо били уопште да нешто коментаришемо нити, не знам шта даље. Не знам стварно шта да вам кажем. Вероватно су се плашили нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па највероватније или су се плашили јер и они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега сте се плашили?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ма кажем из тих колона највероватније те жене, деца да су се плашили можда од тих пуцњава, од тога па се померали из Суве Реке, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио 87. одред? Ви сте припадник 87. одреда без обзира што сте возач, шта је, који је задатак био?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па колико сам ја схватио шта је радио, а који је задатак био, стварно не знам, нисам упознат који је био, да обезбеди комуникације да не дође до пуцњаве да може да се пролази и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то обезбеђивало, да ли је уопште 87. рецимо одред да ли ви имате сазнања да су припадници 87. одреда ишли и вршили неки претрес кућа како да се обезбеди? Питам вас да ми објасните мало то да ли је ишао у неки претрес кућа 87. одред?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 87., па једино ако су ту када се стационирају рецимо једино тад ту у кућу али не би имали потребе да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да би се стационирали?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па да, да се обезбеди, значи кад је пре тога, кад је прошла ту полиција, војска, шта ја знам ко је после тога, значи 87. је заузимао те позиције да ослободи комуникацију да долази јер тамо је борба вођена махом где су узвишице где су они били укупани да не пуцају опет кад се пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе се води борба, а шта се ради у Сувој Реци и како ви обезбеђујете, ви сте ту?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ми јесмо ту, али нити учествујемо у томе, а зашто ја не знам ни шта се дешавало. Ја кажем после тих борбе шта је било не знам, значи после пуцњаве и ово кад се то примири онда је 87. одред значи заузимао одређене локације и ту је био стациониран рецимо зависи то од процене команданта по колико човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је правило? Ви сте истовремено и 87. и 37. одред присутни тамо, је ли тако?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да, кад смо били у касарни смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, пошто стално спомињете касарну, зашто сте из касарне прешли у Суву Реку шта је то било?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам стварно, командир каже идемо тамо, идемо а шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био одред 87, спомиње се «А» и «Б» одред, је ли тако, «А» и «Б» формација, је ли знате то?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја не знам, не знам, стварно не знам да ли су можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био надређен, ко је био надређен вашем команданту је ли знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па командант Митровић мислим да је. Опет хијерархију ја стварно не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете? Добро. Само да ли ви знате, не морате да познајете него?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не, него не знам због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете ништа нисте карактеристично приметили код Ранђеловића?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се спомиње да је некад носио неки штап неко је причао о томе, је ли ви то знате нешто о томе?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Штап?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па не, није он буквално носио штап.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Него овако мало чисто онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта чисто, па објасните не знам?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па ништа као сувенир. Нема везе то је штапић који овако деље као чачкалицу буквално е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као чачкалицу? Па то се и не види онда?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Није баш мали него кажем овако дељан, заостри је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је носио то? Не знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: То не знам. Знам да је ножићем малим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није било тако често колико ја схватам, то није често јер ви кажете ништа није необично било код њега?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ма често је то држао у руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Често?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: А зашто је то тако не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што поредите са чачкалицом?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не, него кажем оштри је као чачкалицу, оштри је доле у том смислу кажем па онда деље једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете 87. одред запоседне ту територију и шта ради Ранђеловић, где је он? Пазите, ја колико схватам он није могао нигде да крене а да га ви не возите, је ли тако, пошто кажете да није ишао пешице. Је ли било безбедно да се иде пешице?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па колико је било возимо толико и пешице малтене, значи није било без обзира што је све то прошло и заузето опет није било безбедно, опет није, силазе, пуцају из заседе и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите да су заједно Митровић и Ранђеловић одлазили у полицијску станицу у Сувој Реку?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја нисам, не знам, истим возилом знам једино ако посебна возила па онда да су виђали тамо али стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, вама ништа није познато, колико ја схватам ништа нисте чули ни за страдање, не знате ни где је Ранђеловић био осим ту што кажете да је био смештен у тим баракама? Не знате ко је пуцао је ли тако?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам видео никог да пуца, чуо сам пуцњаву али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли било припадника ОВК у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам видео никога, не могу да кажем био или није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко пуца онда? Ко пуца?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Схватите ме да не знам јер сад ви одавде да чујете пуцњаву ко пуца, не могу да тврдим нешто што ко пуца не знам стварно, нисам, да сам видео у реду, али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте како је Митровић да је увек био у униформи, да је носио чинове?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Тако како сам га виђао тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га виђали? А у којој униформи је био, какве боје униформа је била?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја мислим да је зеленкасте боје, зелене, маслинасте, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли имао нешто на глави?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Е сад нисам баш обраћао пажњу једино качкет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви видите, ја вас питам тад кад сте га виђали јесте ли га виђали са качкетом или?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја мислим без кад сам га ја видео горе у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта без?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Без качкета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ја вас питам само оно што ви знате, чега се ви сећате, разумете, ништа од вас се не тражи нешто што није у вашем сазнању.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја вас потпуно разумем, ја зато да не кажем нешто што није али шта могу да се сетим, доста је време прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неко возило ландровер?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ландровер у 87. одреду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Имали смо раније а сад опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Присетите се. Јесте ли имали или нисте?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ма имали смо али у том моменту да ли смо имали у Сувој Реци горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци је ли било возило «ландровер»?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то мислите раније и ко је имао то возило ландровер то што кажете мислите раније? Ко, ви, ваш одред, 37. одред, ко?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 87. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 87. одред?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: То је као њима било као расподељено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад возили «ландровер»?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја нисам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да ли је некада Ранђеловић возио «ландровер»?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: «Пуха» али није ни њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било на Дуљу? Да ли је било припадника 87. одреда?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Било је касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто припадници 87?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је Митровић долазио код вашег команданта Ранђеловића, да ли је долазио некад на командно место, на то место где је Ранђеловић?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Долазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је долазио?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Возилом, у униформи, возилом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Возилом? Којим возилом?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па долазио је НИСАН-ом, цип како да га назовем НИСАН.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве боје?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Беле боје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је имао возача или га је сам возио?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Имао је возача.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте га некад видели да сам вози возило?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: То возило ја нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него уопште?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Описали сте како је Ранђеловић изгледао, схватио сам да је био црн?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па црну косу, црн тен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како се шишао, колику косу је носио?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Није велику исто краће се шишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете краће, краће од вас сада или?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па ту можда и краће мало, ту отприлике тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Да ли је ишао ваш командант на неке колегијуме?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Сваког дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Сваког дана не, повремено кад је до Суве Реке али кажем ти у два, три дана или тако, једино што је обилазио ако на те колеге мислите кад је 87. одред распоређен онда је одлазио да обиђе и онда се то договарамо са командирима водова и тако, ако на то мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо од почетка, ајмо од Призрена кад сте били у Призрену је ли су били колегијуми?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кад смо били у Призрену онда је он повремено одлазио у СУП у Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У СУП Призрен? И ко је све ишао на те колегијуме?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја само њега одвезем, њега знам и чекам га у возилу, друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте напољу, па је ли има других возила?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па имало је нека возила, сад да ли су дошли на колегијум, да ли користе та возила не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А која сте видели? Које сте шофере видели па да чекају некога?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам виђао никог да чека од возача ови што се знамо, ја једино што знам тог Љубишу, ове са стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чији је Љубиша шофер?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Команданта Митровића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли виђали Љубишу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ми смо се у Призрену исто ретко кад да смо се ја и он рецимо видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли ме разумете? Кад ви одвезете вашег команданта?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Разумем ја вас али ја кад одвезем рецимо можда једном, два пута не видим се једноставно са њим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким је имао ваш командант састанак, ко је био присутан на том колегијуму?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У помоћну зграду с ким нити ми он каже после нити могу, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте прешли у Суву Реку, где је онда ишао на колегијуме?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па зовете те колегијуме ја не знам, то није сваког дана, значи ја хоћу да вам кажем, значи у Суву Реку исто оде до тамо, до станице у Сувој Реци полицијске станице, онда кад је било распоређен 87. одред рецимо дуж те комуникације онда кад је обилазио онда је, али није баш ни сваког дана онда је имао контакте са командирима водова ако разумете, у целини да се скупе рецимо није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате где је дом здравља у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па знам, мислим да беше близу ове полицијске станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било ту неких састанака?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја колико се сећам ту нисам, нисам био присутан, мислим нисам га довозио ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или да ли се СУП Сува Река изместио из полицијске станице или? Разумете, да ли сте га возили увек на исто место или?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па у станицу сам га возио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Питао вас је суд о лендрроверима, да ли су средства везе имала лендрровер, да ли су припадници тих јединица имала?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: То не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је била, где су били стационарани људи који су одржавали везу? Да ли је постојао неки штаб Посебних јединица полиције?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Штаб?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да било у Призрену било негде другде, да ли знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па то једино што је у Призрену, највероватније да је тамо био штаб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па у СУП-у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У СУП-у Призрен? А јесте ли из Суве Реке возили команданта Ранеђловића у Призрен?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Јесам, сад колико пута не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, помињали сте ту пуцњаву у центру Суве Реке?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У Сувој Реци у долини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Је ли то у односу на време кад сте ви дошли у Суву Реку колико је то дана прошло док се није чула та пуцњава? Да ли је то било истог дана или није?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па сад све што кажем није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то била једина велика пуцњава у Сувој Реци коју сте ви чули?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па то, по мени то је једина коју сам ја чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад би из ког дела Суве Реке, сад вама можда нешто значи центар али нама не значи, не знам нисам био тамо, где је то кад кажете из центра, коју зграду сад можете да нам поменете, близу које зграде се десила та пуцњава?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Знате како, ја касније, ја износим сад моје мишљење, мислим да је на изласку из Суве Реке да ли село прво беше Рештане да су ту биле те барикаде и да је ту, да су ту биле пуцњаве, значи на изласку гледано из Суве Реке према Ораховцу то је споредни пут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то близу полицијске станице или је аутобуске станице или?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Даље је то. Даље је, значи на излазу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад кажете центар Суве Реке онда је то супротно од овога што кажете да је то било на излазу из, једино што је на излазу а што ми знамо да је полицијска станица, да кажем на улазу, на излазу из Суве Реке?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Оне на излазу кад из Призрена гледано кад се силази десно, а лево овамо, лево значи споредни пут према Ораховцу ту сам касније видео, кажем видео сам те барикаде то шта је било кад сам пролазио, е сад претпостављам да је и ту исто била пуцњава, али то је све ту релативно близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те кажете помоћне зграде које су гореле тог дана кад сте чули пуцњаву где је то било?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ту је било, има и око центра је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опет вас питам кад кажете центар шта је то по вама центар? Коју зграду можете да поменете? Је ли знате где је пумпа бензинска?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то центар?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Није, није баш то центар, према Ораховцу има више кућа па због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то што је горело, те помоћне зграде где су те зграде биле?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Имало је на изласку значи код тих барикада и видео сам и овамо да има неколико поломљених стакала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Барикаде сте видели касније?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да кад више није било пуцњаве кад смо почели да користимо ту комуникацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ја вас сада питам ви кажете, питао вас је и суд па сте рекли, питао вас је суд да ли сте видели неке упаљене куће, ви сте рекли нисам видео куће него сам видео неке помоћне објекте, а после сам видео и упаљене куће. Сад вас ја питам.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам видео тада да горе, види се дим, али нисам тад него касније кад сам пролазио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А одакле се тај дим видео, где је то било?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па било је, опет ћу да, било је значи и ту што кажете близу пумпе и ту је била, али било је на изласку, значи тако дуже јер ми смо били буквално овако на висини, значи то је све доле у винограде, видео се дим. Касније кад сам пролазио онда сам тек видео да су горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто на питање суда рекли сте била је пуцњава али у томе нису учествовали ни 37. ни 87. одред? А ко јесте учествовао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја за 87. тврдим јер ту сам за сво време био, за 87. За 37. нисам чуо уопште да су учествовали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за кога сте чули да су учествовали?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: То од ових колега, од других који су сад не могу да кажем да и војска или матични или било ко не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли била војска тог дана у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам их видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд вам војска сад, зашто војску помињете?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам, не могу да тврдим да ли је војска, да ли је полиција нека друга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А која друга полиција? Значи био је 87. одред?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Био је 37. и они кажете да нису учествовали? Није учествовала војска није била ту, која је сада друга полиција могла да учествује?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја стварно не могу јер нисам видео да сам видео или возила или било шта да могу да се оријентишем да ли је то полиција била, војска, јер ипак се возила разликују јер не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сам вас питао а ви сте то потврдили да је то била највећа пуцњава у Сувој Реци, у граду Суве Реке док сте ви били тамо, сад је некако логично да вас питам следеће а ко је то пуцао? Ко је с ким ту ратовао ако је ратовао, ко је на кога пуцао? Ипак нисте тамо били приватно, ви сте тамо били на задатку и ако ништа друго због ваших глава је важно да знате на кога пуца ту?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не могу да тврдим. Нисам видео, нисам видео рецимо ја зато наводим војску и ово, ја сам видео униформе, ја бих рекао била војска, била та полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре кажете у разговору сте чули да није 37?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У разговору сам чуо не тад, ја сам чуо тек касније после рањавања, после од колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте чули после?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да 37. није учествовао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко јесте учествовао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам, то је проблем, нисам видео, било шта да наведем оно што стварно нисам видео рецимо које све јединице, ко је, шта је, чиме, чиме је дејствовано, нисам видео не могу да тврдим. Јесте било је пуцњаве, пуцају са брда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли Митровић дошао да вас обиђе пре те пуцњаве или после те пуцњаве?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: После пуцњаве је исто долазио, сад не могу да раздвојим, био је исто и после пуцњаве једном, два пута долазио ако на то мислите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли тог дана је ли се сећате тог дана кога сте видели, јесте ли видели Митровића тог дана, је ли била тад пуцњава?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не нисам га видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте сигурни да га нисте видели?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па нисам га видео, сигуран сам да га нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кога јесте видели? Разумете?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Треба да ме схватите да смо ми били одвојени у винограде, ако неко не дође до нас ја не видим никог. Да ли ме разумете? Значи, ако неко не скрене са главном пута да иде да дође тамо где смо ми у винограде то је даље, ништа не видимо, само небо горе можда видимо верујте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, само ово на крају. А што има Митровић потребе да долази вас да обилази?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: То не могу, одакле ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли то има везе с оним што сте рекли да је он кад вас је питао суд коме је подређен па сте рекли да је Митровић био главни, односно да је он био шеф вашем шефу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ма нисам ја да је био шеф него кажем долазио је највероватније због њега исто јер онај је био командант а зашто ја стварно ништа није нам рецимо да дође да држи неки састанак, ми сви чујемо нешто или нас неколико или било шта да могу да кажем, а сад разлог зашто је навраћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако кажете да је. Ја нисам сад разумео браниоца шта је проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, битно је да поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која јединица је била борбена јединица у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Борбена јединица?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Стварно не знам која борбена јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте објашњавали да ваша јединица заузима положаје, односно заузима и чува комуникације која нека друга јединица ослободи или?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја кажем за 87. зато што то знам шта су урадили 87. одред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После те пуцњаве да ли је 87. одред заузео нека места у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја кажем били су распоређени не као пунктови рецимо, малопре сам исто рекао то зависи од команданта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам конкретно, па конкретно вас питам после те пуцњаве да ли је био неки покрет па да кажу заузели смо та места и та места?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не покрет. Ми смо рецимо 10, 15 човека стационирани рецимо у школу наводим. Значи, ту су у школу покривају тај део, значи да не силазе да не пуцају људи што пролазе и у том смислу да ослободе комуникацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули некад или да ли сте причали с вашим друговима или са командантом или с неким другим шта се тог дана десило у Сувој Реци с обзиром да је то била највећа пуцњава коју сте ви чули и видели у Сувој Реци док сте ви били тамо?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја с командантом ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а ови што су вам рекли да није 37. или неко други, шта се то десило у Сувој Реци 26. марта 1999. године?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Стварно ја не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум ниједан није споменуо, сигурно не зна ни кад је дошао не може ни то да определи. Питање како је могуће да ништа не зна, ја не знам зашто инсистирате, ја пуштам вас али ви све понављате оно што сам ја питала.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Добро се и ово сећам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били рањени 24-ог је ли тако априла?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Имао сам 13 тешких операција ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, ви сте предложили да буде саслушан.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нема проблема него прострелну рану имам излазну овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде ово што смо сваког питали да ли сте и кад ако сте уопште чули да је у Сувој Реци у том периоду док сте ви били тамо убијено 49 људи у једном дану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате да сам ја поставила то питање? Тужиоче, да ли ви уопште пратите кад председник већа поставља питања? То је прво питање малтене, међу првима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ви сте питали судија да ли зна нешто о страдању породице Бериша а ја нисам поменуо породицу Бериша него сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после је био наставак да ли уопште зна да су цивили страдали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам чуо да сте ви уопште поменули бројку од 49 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сад кажете да сте то питали, а ја га питам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, немојте тако са мном улазити у полемику. Питање да ли му је познато било шта о страдању породице Бериша рекао је не, онда је питам да ли је уопште познато да су страдали цивили у Сувој Реци?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сад поново.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али он говори о неким борбама у центру Суве Реке па га ја питам о убиству 49 да ли зна нешто о томе да је страдало 49 људи, нисам помињао ни цивиле ни војнике ни ОВК ни не ОВК.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да је била пуцњава и ово а сад ко је шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите? Да ли ви имате питања? Браниоци? Нема. Оптужени, изволите оптужени Митровић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добар дан господине Стојковићу. Ево ја ћу почети овако. Да ли је вама познато бројно стање 87. одреда колико вас је било или да вам ја помогнем ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа да помажете само поставите питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Формација 87., колико чета па кад све то саберемо колико је људи било, не у човеку него отприлике? Ево питајте ви – 500, 600, 700?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала колико је било водова, чета, питала сам, али он непрецизно говори, не зна. Је ли знате или не знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам тачну бројку стварно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ајде да кренемо овако. Било је 5, 6 чета. Да ли су све те чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ви кажете?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је докуменат, то је то. Да ли су све те чете, сви ти људи смештени у виноград, ту где сте ви били у ту бараку, шталу, бараку, плевљу, шта је било тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су размештени били по објектима?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не није, нису сви.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Колико? Чији су то људи били, из чије чете? Претпостављам нишке чете.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па само у винограде горе што смо били била је нишка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Нишка?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Из Крушевца.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питао сам за Ниш. Само оно што вас питам, молим вас концентрацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Нишка чета, која?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 87.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: 87., за 87. и говорим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко је био командант те чете, знате ли?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Зоран Ранђеловић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, командир те чете? Зоран је био командант свима. Командир «Брус Ли» да ли значи нешто, Станковић човече?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да, Станковић Миодраг, сад ја опет ту формацију да ли је он био.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Споменули сте Крушевачку, Гркајца знате?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Гркајца знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Где су били они?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Они су после у школу доле.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Судија вас је питала, значи и Гркајац су били смештени доле у школу на Рештанском путу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Били сте код њих претпостављам јер знам да су се Гркајац и Горан дружили и често били заједно?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Јесте и кад смо обилазили свратимо ту до школе.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тих дана, значи 25, 26, 27? Ово све говоримо о критичном моменту, мене не интересује 1998, интересује ме због чега смо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не зна ни кад је критични моменат.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па зна, ово све што му причамо то се дешава у то. Да појасним вама – директор ове како се зваше Метохија вино,

који је сведочио овде он каже ево виногради су 180 хектара, ви сад можете да узмете који је то простор, ту има и шума и објекат, те ваше бараке и шта већ су сасвим у дубини, а ја сам био у управној згради пар дана, а ево зашто смо долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, не можете тако, поставите питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви образлажете зашто сте били тамо, где сте били.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 24-ог кад сте рађени и кад је покојни Зоран погинуо ујутру да ли смо у тој бараци доручковали заједно? Дошли сте са викенда и донели роловано месо увече?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ми смо дошли са викенда.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И ја сам отишао на језерске планине а ви сте отишли да обиђете положаје.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Тад је Бараћ пре тога погинуо доле колико се сећам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Причам кад сте ви рађени, кад је Зоран погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, дозволила сам то питање, то је везано за 24. април, ви сад подсећате га и за роловано месо и све, то је било у априлу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Одлично. Знате зашто то питам? Зашто тужилац пита што сам ја долазио, нисам командат. Не, отишао сам да их видим тад смо и доручковали заједно, ја сам отишао на језерске планине, они су отишли и изгинули, то се све дешавало у року од 2 сата, све се дешавало у року од 2 сата, све у року од 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде везано за.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У пола 8 смо доручковали, а они су погинули.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: У 10:10.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само да одговорим на питање тужиоца. Значи, у пола 8 смо доручковали, ја сам отишао у акцију а они су у 10 погинули, значи нисам отишао да му било шта наредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви причате за тај дан, он није уопште прецизирао ког дана је то било, он је рекао долази да вас посети.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја причам за овај дан кад је рађен и кад сам га спашавао тог мора да се сети па таман да му је остало још.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја сам звао вас на везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је то спорно?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не одговорили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24. априла тотално нам је небитно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Битно је зато што тужилац је хтео да каже да сам ја ишао само да видим, него ја сам ишао да их видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, опет вам говорим сведок је рекао да сте долазили да их обиђете а уопште ниједног тренутка није рекао да је то било 24. априла, него уопште он је рекао.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па ево ја наводим пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Следеће питање као возач да нам појасни суду овде сличност и разлике између тегет ПУХ-а и тегет ландровера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то је добро питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је одлично питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то спада у ред ципова? Да ли су слични?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: ПУХ је прво дубљи, он је изразито плаве боје.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тегет боје.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: ПУХ, па затворена плава.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Није затворена плава.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Затворена плава то кажем, затворено плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте тегет.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Види се овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворена плава, тегет.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Затворена плава док ландровери они класични старији то је већ другачије.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А сведок «А» овде говори да је видео тегет ландровер исто и колико су, кад би сад паркирали два та возила тегет ландровер и тегет ПУХ аматер, лаик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није само сведок «А» видео.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ово је велика разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, него само сам хтео да каже колика је сличност, велика сличност. Сведок «А» овде је рекао да смо ишли у полицијску станицу ја и Зоран а да сам некада ја возио. Да ли је то тачно и да ли сам ја некада возио Зорана у полицијску станицу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Нисам вас видео у ствари никад.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да ли ја могу да водим Зорана а да ви не знате? Ви и Цаја сте нисте одвајали од њега, а да изнесем због чега? Зоран је био мало психички оптерећен, пио је лекове и био је на лечењу, стављао је панцире позади где седи, је ли тако радио питам?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не питате, ви уопште не питате, ви коментаришете нон стоп како и шта је било и онда поставите ваш коментар и сад само треба да потврди јесте тако.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И сведок може да каже није тачно да ја лажем и ја сам завршио с овим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте конкретно везано за овај догађај? Ја сам мислила да ви имате много конкретнија питања да поставите, јер ви сте толико предлагали овог сведока. Прво смо вам одбили јер смо сматрали да није.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Видео сам и захваљујем и врло је битан, ево видећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам ништа видела битно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте видели да је цео време 87. у Сувој Реци, да су они у Сувој Реци, да су крушевачка чета у школи тих дана, тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, ја сам мислила да ћете ви нешто конкретније везано?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па нема шта конкретније од овог што је сведок рекао, нема шта конкретније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите следеће питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Он не зна ко је пуцао, ко је пуцао на Зорана и вас, војска, полиција или?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сам и ја питала па сам конкретно после питала је ли било ОВК. Нећу да улазим у то да ли се сећате, не сећате, да ли знате.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: То је рафална паљба, одакле знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Је ли си тражио помоћ кад си рањен?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам каже, апослутно нећемо да истражујемо 24. априла јесте страшно, човек је рањен, види се да је рањен али то је неки догађај који није предмет овог поступка.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Ја сам добио прострелну рану, излаз овде.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Везано уопште за целу ситуацију је било говора да смо се ја и Репановић свађали а то је било само тада када је на везу неко упао и рекао је да су то Шиптари, па сам ја питао за надимак.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И онда сам ја јавио да су наши у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, јако дуго смо овде да знате на чему се стално инсистира. Поставите питање, немојте сугестивна питања него поставите конкретно питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А тужилац кад постави субјективно питање и каже борбене јединице у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад разматрати како тужилац поставља питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам реаговао, а ви нисте прихватили. Апсолутно ја прихватам да сам ја у тежем положају и подређен у односу на тужиоца али требамо да будемо равноправни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је странка у поступку као и ви.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али нијесмо једнаки очигледно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли поставити питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Где сте узимали гориво за ваше возило, за ваш ПУХ?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кад се сиђе низ Суве Реке па с леве стране.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не бензинску пумпу?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: На бензинску пумпу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Где?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Кад се сиђе у Суву Реку с леве стране.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи, у Суву Реку?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да у Суву Реку смо узимали.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ја сам тврдио да ми никад нисмо него су то радили они, то је битна чињеница. Да ли знате доктора Бобана?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Овај што је погинуо?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Што је погинуо?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Знао сам га зато што он с овим командантом, знам да је погинуо, то знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И да су се он и Зоран много дружили а да ја Бобана и не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то питање а да ја Бобана не знам, је ли то питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не питам. Ја не питам, сви су рекли да ја Бобана не знам, у животу га нисам видео, видео сам га једном можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја управо чекам кључно нешто везано за овај догађај.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате Станковић Миодрага – Брус?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У то време где је био, ево тад, тих дана о којима говоримо?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Тад је био стациониран, није Студенчане то је близу, даље тамо у кући једној, да касније да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Касније кад су размештени јер није могао да буде у Студенчане кад су само Шиптари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо опет објашњење?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нема објашњење, то је шиптарска територија не може да буде тамо, он је могао да буде у Студенчане после тога.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: После тога.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Испало би да је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу одбијаћу вам питања.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад утврдимо истину. Госпођо председавајућа, јер ако бих ја прећутао испало би да је Станковић био у Студенчанима а тамо Шиптари, не може да буде у Студенчане.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: После, ја опет тврдим.

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Исто питање, само значи у време почетка бомбардовања период првих пар дана?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Пре размештаја јединица прецизније ето, ако може сведок?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па у Сувој Реци.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Опишите ми Станковић Миодрага?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па крупнији, висок, бави се спортом, бавио се спортом у ствари тад у то време.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како се шиша?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па и он кратко се шиша, краће у смислу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли краће од Зорана или од тебе или још како?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па краће, ту можда као и.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Какве је боје његова коса?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па он има као није сед него неку проседу црне боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можемо да знамо која је сврха сад овог?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Станковић је био сличан мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо смо чули крупан, висок, крупан, висок тако је дао. По мени овако визузелно гледајући вас ви нисте ни крупни ни високи.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно, о томе и говорим и сведок «А» шта је рекао – крупан, висок, просед, а Станковић има 60% црну косу или 50% црну и 50% белу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте ви високи?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 174.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико би он био?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Мало вишљи.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Много висок, звали смо га Брус Ли, спортиста, џудиста, имао је. Коју килажу је имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Килажу, колико кила јер сведок овде је говорио, неку килажу је спомињао?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Да не претарам кад погледам мене што сам много мањи и ситнији око 90 кила.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако би рекао да има око 90 да ли сам у праву или нисам? Да ли је он ишао често са Зораном или колико често и да ли уопште он се возио са Зораном и да га Зоран водио у задатак?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не знам. Из Суве Реке да ли је кад смо били стационарани?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли се дружио са Зораном, колико је био с њим у контакту са покојним Зораном?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па ту кад је био стационаран ту су контактирали а касније кад су обилазили исто контактирали ако у том смислу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко је постао командант кад је Зоран погинуо 87. одреда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је битно?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Битно је.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Е сад ко је, ја стварно тад сам био рањен нисам у току, стварно не могу да тврдим нити ме интересује да питам било ког у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас разумем, али ви постављате нека питања која немају апсолутно везе с овим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Зато што га је Зоран, цело време га је Зоран уводио, водио за несрећу ето наследио га па је Станковић био командир нишке чете, па је после био командант. Значи Зоран га је уводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте објашњавати, дајте наставити с питањима.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су ваше јединице које су биле на положају имале напад од неког пошто ви не знате ко тамо пуца?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Имале су.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И шта су радиле кад имају напад?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па узврате исто.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И претварају се у борбену формацију.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па узврате кад се пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је сведок рекао?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ви кажете.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је било погинулих тада, рањених, погинулих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У тим таквим ситуацијама кад имају напад?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Па имали су, јер кад били размештени па имали су исто нападе, је ли на то мислите, имали су колико пута нападе али кад су били распоређени по овим локацијама.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Било је и погинулих и рањених на положајима, имали су нападе, било је погинулих, кренуле су после, да добију отпор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете вас поново да саслушам?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Завршио сам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још питања?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако није проблем ево још једно да покажете сведоку моју фотографију и једну и другу, фотографију б и мене и пајера оног нисана. Да ли је сведок видео мене, питање је сад док се не постави фотографија, да сам некад био ошишан на милиметар или два милиметра до главе?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли би смео за то што тврдиш да се закунеш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако. Ево покажите фотографију.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да на предлог оптуженог Митровић Радослава сведоку СЕ ПРЕДОЧАВА фотогрфаија која носи ознаку б.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Наочаре, је ли треба помоћ?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не вреди, једино кад затамни, ово не видим уопште, овако боље видим него с наочарима. Вас видим.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам ја у то време тако?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Тако у том фазону фризура, не знам како да кажем, значи није ништа.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем. Мени је жао због његовог здравственог стања и све што је преживео и последице које има тако да не могу више да очекујем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је био врло леп човек и дечко а ипак сад су остале последице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате још нешто да изјавите? Ви долазите из Ниша? Да ли тражите трошкове доласка?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на трошкове?

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Знам, али нема потребе.

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Колеге су ме довезле, они ће да ме и врате, ја сам не могу ни да дођем, не видим ни ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК БРАТИСЛАВ СТОЈКОВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овим смо завршили саслушање сведока. Данас ћемо наставити приказивањем ЦД-ова који се налазе у спису, а сутра ћемо наставити са читањем доказа, 1 и 20 је не можемо тако рано да завршимо, имамо времена наравно. Сутра ћемо читати писмене доказе.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка прикажу ЦД-ови који се налазе у спису.

ВРШИ СЕ УВИД у видео снимак погођеног објекта МУП-а Србије у касарни «Душан Силни» достављен од стране ВБА број 2150-4 од 12. априла 2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је потребно да цео снимак да се прикаже или је довољно овако само да констатујемо да је приказан снимак?

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Ја не знам на чији предлог овај доказ изводимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изводимо доказе који се налазе у судском спису.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Молим вас не можемо ми да изводимо доказе који се налазе у спису, неко мора да предложи доказ и суд мора да донесе одлуку да се изводи одређени доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изводи се доказ.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Овај доказ није предложио тужилац, нису предложили оштећени, није предложила одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд врши увид по службеној дужности.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда ви кажите ми вршимо увид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и речено.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, није речено, ви сте рекли да из списка. Не знамо прво кад је прибављен, ко га је прибавио и сад га изводите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Ђурђићу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда морамо да гледамо, не знамо шта гледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, немојте да се упуштате. Седите. Довољно је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имамо само још један приговор молим вас. Ми немамо доказно решење шта ћемо радити у допуни доказног поступка које ћемо доказе изводити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нисте слушали?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У наставку доказног поступка врши се увид у ове ЦД-ове који се налазе овде, које је суд тражио, није само доказ оно што ви тражите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда реците да ви све што кажете да је то веће одлучило да се изведе у допуни доказног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно па зато и говорим.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро и одакле.

ВРШИ СЕ увид у ЦД са фотографијом Суве Реке снимљеном из ваздуха достављеног од Тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је и даље касарна. Хоћете да видите касарну? Молим вас хоћете цео снимак 50 минута? Чекајте молим вас. Дођите овде за микрофон.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Битно ми је јер је у питању наш објекат. Ја сам описао како је срушено и како шта је било, то ће апсолутно да потврди оно што сам ја говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати молим вас.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не коментаришем само објашњавам због чега, па како ја онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте гледали уопште тај снимак?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Никад у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? А што нисте тражили да гледате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ишао сам да гледам списе и гледао сам списе. Па где да видим снимак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тражите, нећете бити ни први ни последњи који је тражио да оптужени врши увид у списе.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тражио сам списе да гледам а снимак нисам знао да има, нисам знао да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видели сте сад ако хоћете детаљно цео снимак да погледате може да вам се достави.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хоћу још јер даље има особа које ћу ја препознати и врло је битно да видимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви можете у току дана да погледате.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па како онда изводимо доказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли хоћете цео да погледате снимак?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим вас то је најбитније за мене ви ми не дате да то видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда да гледамо цео дан снимак тај, гледаћемо. Немојте ви сад тражите нешто, ви тражите још компликованије. Тачно је имате право то је тачно, ако хоћете да седимо читав сат да гледамо снимак касарне, бомбардовање касарне у Призрену онда ћемо гледати.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ајмо само на пар секвенци и видећемо можда пар људи за које сам ја говорио да су горе и то ће снимак потврдити, значи моју причу потврђује докуменат, па молим вас зар то није мало битно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако могу само да предложим нешто?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Користећи искуства из овог већа и из других предмета. Окривљени из предмета «Овчаре» су тражили да врше увид у видео записе, ВХС касете, то им је омогућено наравно преко људи из технике у фази припрема за претрес па су они онда предлагали на претресу да се само прикаже неки њима важан и битан део. Значи, не мора се прегледати свих 53 минута него бих вам ја сугерисао да вам се омогући у том смислу да будете доведени у ту неку просторију да то погледате све што

вас занима и да определите шта би вам било интересно од тога да погледамо у судници и неће бити проблема.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем, а не госпођа Наташа Кандић каже да не треба и готово, не треба, то је мени, а слажем се за овај ваш предлог апсолутно. Хвала.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је ли могу да кажем? Ако је веће одлучило да се изводи овај доказ а не на цео сат колико траје или колико ви кажете, него само на одређене делове онда ви треба да кажете одлучили смо да гледамо то, то и то и то да гледамо јер како да изведемо овај доказ а после ви мора да кажете шта је из тог сата битно за суд и шта хоће да изводи или цео сат да гледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, гледаћемо цео снимак. Ту можемо цео снимак. Ако ви инсистирате на томе гледаћемо цео.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви сте одлучили, веће је одлучило да гледа то. Према томе, онда мора све ако ви сматрате да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити углас. Ви сте раније говорили, предлагали кад смо почели поступак изнова да не читамо све исказе него да констатујемо али.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте али ви хоћете снимак, онда ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити са мном углас молим вас. Ако ви желите да одгледамо цео снимак ви имате право, наравно да ћемо усвојити ваш предлог.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, Ви мене не разумете. Није тужилац предложио па да каже на које околности и које делове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли суд само поступа по предлозима и доказима тужилаштва или може и суд да предложи?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па онда суд нек нам покаже шта треба да гледамо с тог снимка да не би гледали све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте цео снимак, можда ће и вама нешто битно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, вама је цео снимак битан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па наравно да је битан цео снимак.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда морате да изведете цео снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо гледати. Хоћете првенствено прво ви да погледате или да? Сви имате право да извршите увид у ове ЦД-ове, имате право наравно по закону ако треба. Нећемо читати само оно читају се искази сведока него ћемо цео дан да идемо преко монитора па ћемо потрајати. Ако

хоћете да будемо експедитивни наш предлог је овако. Ако сматрате да је потребно одгледати цео филм све што је снимљено у реду. Ево прекинућемо сада. Господине Митровићу вама ће се омогућити и још ко буде желео да изврши увид у све ове ЦД-ове, све што је снимљено можете и у току дана па да наставимо. Прекинућемо онда данас а наставићемо сутра. 10 минута у реду? Да ли сте сагласни сви? Јесте. Можемо ли да наставимо? Режија прикажите нам овај снимак. Господине Ђурђићу, ваш предлог ћемо сигурно усвојити, ићиће преко монитора сви искази, читаћемо преко монитора, имате право на то зашто да не, имате право, то су ваша права.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, ви мене хоћете погрешно да разумете. Ниједна странка није предложила извођење овог доказа него суд. Суд је одлучио да се гледа цео снимак а не странке. Ви нисте рекли да одгледамо тај и тај да изводимо доказ да видимо оно што ви сматрате битним него цео снимак да је доказ, да је цео снимак доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ево оптужени тражи да види цео снимак.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта цео снимак доказ а не знамо шта је у снимку па немојте, нико није предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево гледајте приказан је на монитору. Убрзајте мало. Господине Митровићу ви имате право да тражите, ви сте говорили да сте били тамо кад је бомбардована касарна, спомињали су се разни датуми, наравно да имате право. Не ја вас уопште не чујем, приђите овамо. Можете мало и да убрзате. Почетак?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад воде рањеног у болницу Милојевић Ненада мог помоћника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија молим вас вратите на почетак.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Неки ме уопште не интересују ово је најважнији снимак који постоји, а ево где возе рањеног у болницу Милојевић Ненада, а сви смо очекивали овде да је он непокретан. Пустите овај први минут. Само први моменат па ће бити довољно видећете. Је ли може да пусти само. Па ево га рањени, нек пусте снимак молим вас, а ви сте мислили да је он непокретан, ево га човек иде сам. Молим вас нек крене снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта реците?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да крене снимак и видећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете режија молим вас да снимак испочетка.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А кад кажем да стане. Молим вас тише важан докуменат, доказ а ми сад не можемо да видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рађено је тако што су оптужени тражили да изврше увид а нико од вас ништа није тражио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, зато имам предлог нек погледа Митровић па нек нам каже шта да гледамо и ви реците шта да гледамо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Зауоставите слику молим вас, нек замрзне слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу немојте нас сад задржавати, ви имате право да погледате цео снимак, погледајте цео снимак, реците шта је за вас најбитније.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: После овог одустајем све, ево нећу ни реч више само овај моменат и не треба ми снимак, вратите. Ево ову секунду да је рађени покретан, фин улази у санитет, одвозе га у болницу нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас ја схватам да ви уопште не вршите увид у предмет. По овоме како видим ви нико од вас не врши увид у предмет, то је основно. Нико од вас ништа затражио није. Ви сте све добијали редовним путем што је било, а нисмо ни морали да вам достављамо.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам знао да има ЦД.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите да вршите увид у предмет. Имате браниоца, имате адвокате, вршите увид у списе.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Списе сам погледао. Само задокументујте да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то довољно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Вратимо онај снимак опет, он је број 1 ево.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је извршен увид у видео снимак погођеног објекта МУП-а Србије у касарни «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место. Још једном да се договоримо да ли хоћете да прегледате у току дана све ЦД-ове и да сутра наставимо? Може тако, сагласни сте? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида а следећи наставља:

15.01.2009. године са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА